

.. Rigveda Mandala 4 ..

॥ ऋग्वेदः मण्डलं ४ ॥

त्वां ह्यग्ने सदमित्समन्यवो देवासो देवमरतिं न्येरिर इति क्रत्वा न्येरिरे ।
अमर्त्यं यजत मर्त्येष्व देवमादेवं जनत प्रचेतसं विश्वमादेवं जनत प्रचेतसम् ॥ ४.००१.०१
स भ्रातरं वरुणमग्न आ ववृत्स्व देवाँ अच्छा सुमती यज्ञवनसं ज्येष्ठं यज्ञवनसम् ।
ऋतावानिमादित्यं चर्षणीधृतं राजानं चर्षणीधृतम् ॥ ४.००१.०२
सखे सखायमभ्या ववृत्स्वाशुं न चक्रं रथ्येव रंह्यास्मभ्यं दस्म रंह्या ।
अग्ने मृळीकं वरुणे सचा विदो मरुत्सु विश्वभानुषु ।
तोकाय तुजे शुशुचान शं कृध्यस्मभ्यं दस्म शं कृधि ॥ ४.००१.०३
त्वं नो अग्ने वरुणस्य विद्वान्देवस्य हेळोऽव यासिसीष्ठाः ।
यजिष्ठो वह्नितमः शोशुचानो विश्वा द्वेषांसि प्र मुमुग्ध्यस्मत् ॥ ४.००१.०४
स त्वं नो अग्नेऽवमो भवोती नेदिष्ठो अस्या उषसो व्युष्टौ ।
अव यक्ष्व नो वरुणं रराणो वीहि मृळीकं सुहवो न एधि ॥ ४.००१.०५
अस्य श्रेष्ठा सुभगस्य संदृग्देवस्य चित्रतमा मर्त्येषु ।
शुचि घृतं न तप्तमघ्न्यायाः स्पार्हा देवस्य मंहनेव धेनोः ॥ ४.००१.०६
त्रिरस्य ता परमा सन्ति सत्या स्पार्हा देवस्य जनिमान्यग्नेः ।
अनन्ते अन्तः परिवीत आगाच्छुचिः शुक्रो अर्यो रोरुचानः ॥ ४.००१.०७
स दूतो विश्वेदभि वष्टि सद्मा होता हिरण्यरथो रंसुजिह्वः ।
रोहिदश्चो वपुष्यो विभावा सदा रणवः पितुमतीव संसत् ॥ ४.००१.०८
स चेतयन्मनुषो यज्ञबन्धुः प्र तं मह्या रशनया नयन्ति ।
स क्षेत्यस्य दुर्यासु साधन्देवो मर्तस्य सधनित्वमाप ॥ ४.००१.०९
स तू नो अग्निर्नयतु प्रजानन्नच्छा रत्नं देवभक्तं यदस्य ।
धिया यद्विश्वे अमृता अकृण्वन्द्यौष्पिता जनिता सत्यमुक्षन् ॥ ४.००१.१०
स जायत प्रथमः पस्त्यासु महो बुधे रजसो अस्य योनौ ।
अपादशीर्षा गुहमानो अन्तायोयुवानो वृषभस्य नीळे ॥ ४.००१.११
प्र शर्धं आर्तं प्रथमं विपन्यां ऋतस्य योना वृषभस्य नीळे ।
स्पार्हो युवा वपुष्यो विभावा सप्त प्रियासोऽजनयन्त वृष्णे ॥ ४.००१.१२
अस्माकमत्र पितरो मनुष्या अभि प्र सेदुऋतमाशुषाणाः ।
अश्मत्रजाः सुदुघा वत्रे अन्तरुदुस्रा आजन्नुषसो हुवानाः ॥ ४.००१.१३
ते मर्मजत ददुवांसो अद्रि तदेषामन्ये अभितो वि वोचन् ।
पश्वयन्त्रासो अभि कारमर्चन्विदन्त ज्योतिश्चकृपन्त धीभिः ॥ ४.००१.१४
ते गव्यता मनसा दूध्रमुब्धं गा येमानं परि षन्तमद्रिम् ।
दूळ्हं नरो वर्चसा दैव्येन व्रजं गोमन्तमुशिजो वि वव्रुः ॥ ४.००१.१५

ते मन्वत प्रथमं नाम धेनोस्त्रिः सप्त मातुः परमाणि विन्दन् ।
 तज्जानतीरभ्यनूषत ब्रा आविर्भुवदरुणीर्यशसा गोः ॥ ४.००१.१६
 नेशत्तमो दुधितं रोचत द्यौरुद्देव्या उषसो भानुरर्त ।
 आ सूर्यो बृहतस्तिष्ठदज्रां ऋजु मर्तेषु वृजिना च पश्यन् ॥ ४.००१.१७
 आदित्पश्चा बुबुधाना व्यख्यन्नादिद्रत्नं धारयन्त द्युभक्तम् ।
 विश्वे विश्वासु दुर्यासु देवा मित्रं धिये वरुण सत्यमस्तु ॥ ४.००१.१८
 अच्छ्रा वोचेय शुशुचानमग्निं होतारं विश्वभरसं यजिष्ठम् ।
 शुच्यूधो अतृणन्न गवामन्धो न पूतं परिषिक्तमंशोः ॥ ४.००१.१९
 विश्वेषामदितिर्यज्ञियानां विश्वेषामतिथिर्मानुषाणाम् ।
 अग्निर्देवानामव आवृणानः सुमृळीको भवतु जातवेदाः ॥ ४.००१.२०

यो मर्त्येष्वमृतं ऋतावा देवो देवेष्वरतिर्निधायि ।
 होता यजिष्ठो म्हा शुचधै हव्यैरग्निर्मनुष ईर्यधै ॥ ४.००२.०१
 इह त्वं सूनो सहसो नो अद्य जातो जाता उभया अन्तरग्ने ।
 दूत ईयसे युयुजान ऋष्व ऋजुमुष्कान्वृषणः शुक्रांश्च ॥ ४.००२.०२
 अत्या वृधस्नू रोहिता घृतस्नू ऋतस्य मन्ये मनसा जविष्ठा ।
 अन्तरीयसे अरुषा युजानो युष्मांश्च देवान्विश आ च मर्तान् ॥ ४.००२.०३
 अर्यमणं वरुणं मित्रमेषामिन्द्राविष्णू मरुतो अश्विनोत ।
 स्वश्वो अग्ने सुरथः सुराधा एदु वह सुहविषे जनाय ॥ ४.००२.०४
 गोमाँ अग्नेऽविमाँ अश्वी यज्ञो नृवत्सखा सदमिदप्रमृष्यः ।
 इळावाँ एषो असुर प्रजावान्दीर्घो रयिः पृथुबुधः सभावान् ॥ ४.००२.०५
 यस्त इध्मं जभरत्सिष्विदानो मूर्धानं वा ततपते त्वाया ।
 भुवस्तस्य स्वतवाँः पायुरग्ने विश्वस्मात्सीमघायत उरुष्य ॥ ४.००२.०६
 यस्ते भरादन्नियते चिदन्नं निशिषन्मन्द्रमतिथिमुदीरत् ।
 आ देवयुरिनधते दुरोणे तस्मिन्नयिध्रुवो अस्तु दास्वान् ॥ ४.००२.०७
 यस्त्वा दोषा य उषसि प्रशंसात्प्रियं वा त्वा कृणवते हविष्मान् ।
 अश्वो न स्वे दम आ हेम्यावान्तमंहसः पीपरो दाश्वांसम् ॥ ४.००२.०८
 यस्तुभ्यमग्ने अमृताय दाशुवस्त्वे कृणवते यतस्रुक् ।
 न स राया शशमानो वि योषन्नैनमंहः परि वरदघायोः ॥ ४.००२.०९
 यस्य त्वमग्ने अध्वरं जुजोषो देवो मर्तस्य सुधितं रराणः ।
 प्रीतेदसद्दोत्रा सा यविष्ठासाम यस्य विधतो वृधासः ॥ ४.००२.१०
 चित्तिमर्चितं चिनवद्वि विद्वान्पृष्ठेव वीता वृजिना च मर्तान् ।
 राये च नः स्वपत्याय देव दितिं च रास्वादितिमुरुष्य ॥ ४.००२.११
 कविं शशासुः क्वयोऽदब्धा निधारयन्तो दुर्यास्वायोः ।
 अतस्त्वं दृश्याँ अग्न एतान्पडिभः पश्येरद्धताँ अर्य एवैः ॥ ४.००२.१२
 त्वमग्ने वाघते सुप्रणीतिः सुतसोमाय विधते यविष्ठ ।

रत्नं भर शशमानाय॑ घृष्वे पृथु॑ श्चन्द्रमवसे॑ चर्षणिप्राः ॥ ४.००२.१३
 अधा॑ ह॒ यद्वयम॑ग्ने त्वाया॑ प॒डिभ॑र्हस्तेभिश्च॒कृमा॑ त॒नूभिः॑ ।
 रथं॑ न क्रन्तो॒ अपसा॑ भुरिजो॒र्कृतं॑ येमुः सु॒ध्यं आ॑शुषा॒णाः ॥ ४.००२.१४
 अधा॑ मा॒तुरु॑षसः॑ स॒प्त वि॒प्रा जा॑येमहि॒ प्रथ॑मा वेधसो॒ नृन् ।
 दि॒वस्पु॒त्रा अ॒ङ्गिर॑सो भवेमा॒द्रिं रु॒जेम॑ ध॒निनं॑ शुचन्तः ॥ ४.००२.१५
 अधा॑ यथा॑ नः पि॒तरः॑ प॒रासः॑ प्र॒त्नासो॑ अ॒ग्न ऋ॒तमा॑शुषा॒णाः ।
 शु॒चीद॑य॒न्दीधि॑तिमु॒क्थशा॑सः॒ क्षामा॑ भि॒न्दन्तो॑ अ॒स्नीर॑प॒ व्रन् ॥ ४.००२.१६
 सु॒कर्माणः॑ सु॒रुचो॑ दे॒वय॑न्तोऽयो॒ न दे॒वा ज॑नि॒मा ध॑मन्तः ।
 शु॒चन्तो॑ अ॒ग्निं व॑वृ॒धन्त॑ इन्द्र॒मूर्ध्वं ग॑व्यं॒ परि॑षदन्तो॒ अग॑मन् ॥ ४.००२.१७
 आ॒ यूथे॑व॒ क्षुम॑ति॒ पश्चो॑ अ॒ख्यद्दे॒वानां॑ यज्ज॒निमा॑न्त्यु॒ग्र ।
 म॒र्तानां॑ चि॒दुर्व॑शीर॒कृप्र॑न्वृ॒धे चि॑दर्य॒ उप॑र॒स्यायोः॑ ॥ ४.००२.१८
 अ॒कर्म॑ ते स्व॒पसो॑ अ॒भूम॑ ऋ॒तम॑व॒स्रन्नृ॑षसो॒ विभा॑तीः ।
 अ॒नून॑म॒ग्निं पु॑रु॒धा सु॑श्च॒न्द्रं दे॒वस्य॑ म॒र्मज॑त॒श्चारु॑ च॒क्षुः ॥ ४.००२.१९
 ए॒ता ते॑ अ॒ग्न उ॒चथानि॑ वे॒धोऽवो॑चाम॒ क्वये॑ ता जु॒षस्व ।
 उ॒च्छो॑च॒स्व कृ॑णुहि॒ वस्य॑सो नो॒ महो॑ रा॒यः पु॑रु॒वार॑ प्र॒ यन्धि ॥ ४.००२.२०

आ॒ वो॒ राजा॑नम॒ध्वर॑स्य॒ रुद्रं॑ हो॒तारं॑ स॒त्यय॑जं॒ रोद॑स्योः ।
 अ॒ग्निं पु॒रा त॑नयि॒त्नो र॑चित्ता॒द्विर॑ण्यरूपम॒वसे॑ कृ॒णुध्व॑म् ॥ ४.००३.०१
 अ॒यं यो॑निश्च॒कृमा॑ यं व॒यं ते॑ जा॒येव॑ प॒त्यं उ॑श॒ती सु॒वासाः॑ ।
 अ॒र्वाची॑नः॒ परि॑वीतो॒ नि षी॑दि॒मा उ॑ ते स्व॒पाक॑ प्र॒तीचीः॑ ॥ ४.००३.०२
 आ॒शृण्व॑ते अ॒र्दापि॑ताय॒ मन्म॑ नृ॒चक्ष॑से॒ सुमृ॑ळी॒काय॑ वेधः ।
 दे॒वाय॑ श॒स्तिम॑मृ॒ताय॑ शंस॒ प्रावे॑व॒ सोता॑ मधु॒षुद्य॑मी॒ळे ॥ ४.००३.०३
 त्वं चि॒न्नः श॑म्या॒ अग्ने॑ अ॒स्या ऋ॒तस्य॑ बो॒ध्यत॑चित्स्वा॒धीः ।
 क॒दा त॑ उ॒क्था स॑ध॒माद्या॑नि॒ कदा॑ भ॒वन्ति॑ स॒ख्या गृ॑हे ते॑ ॥ ४.००३.०४
 क॒था ह॒ तद्व॑रु॒णाय॑ त्वम॒ग्ने क॒था दि॒वे ग॑र्ह॒से क॒न्न आ॑गः ।
 क॒था मि॒त्राय॑ मी॒ळ्हुषे॑ पृथि॒व्ये ब्र॑वः॒ कद॑र्य॒म्णे क॒ङ्गाय॑ ॥ ४.००३.०५
 क॒द्विष्ण॑या॒सु वृ॑ध॒सानो॑ अ॒ग्ने क॒दाता॑य॒ प्रत॑वसे॒ शुभ॑ये ।
 परि॑ज्मने॒ नास॑त्याय॒ क्षे ब्र॑वः॒ कद॑ग्ने॒ रुद्रा॑य॒ नृघ्ने ॥ ४.००३.०६
 क॒था म॒हे पु॑ष्टि॒म्भरा॑य॒ पूष्णे॑ क॒दुद्रा॑य॒ सुम॑खाय॒ हवि॑र्दे ।
 क॒द्विष्ण॑व॒ उरु॑गा॒याय॑ रे॒तो ब्र॑वः॒ कद॑ग्ने॒ शर॑वे॒ बृह॑त्यै ॥ ४.००३.०७
 क॒था श॒र्धाय॑ म॒रुता॑मृ॒ताय॑ क॒था सू॑रे॒ बृह॑ते॒ पृच्छ॑मानः ।
 प्र॒ति ब्र॑वोऽदि॒तये॑ तु॒राय॑ सा॒धा दि॒वो जा॑तवेदश्चि॒क्त्वान् ॥ ४.००३.०८
 ऋ॒तेन॑ ऋ॒तं नि॑य॒तमी॑ळ॒ आ गो॑रा॒मा स॒चा म॑धु॒मत्प॑क्वम॒ग्ने ।
 कृ॒ष्णा स॑ती रु॒शता॑ धा॒सिनै॑षा॒ जाम॑र्येण॒ पर्य॑सा पी॒पाय ॥ ४.००३.०९
 ऋ॒तेन॑ हि॒ ष्मा वृ॑षभश्चि॒दक्तः॑ पु॒माँ अ॒ग्निः पर्य॑सा॒ पृष्टो॑न ।
 अ॒स्प॑न्द॒मानो॑ अ॒चर॑द्वयो॒धा वृ॑षा॒ शुक्रं॑ दु॒दुहे॑ पृ॒श्निरू॑धः ॥ ४.००३.१०

ऋ॒तेना॒द्रि॒ व्य॑सन्भि॒दन्तः॑ सम॒ङ्गि॑रसो नवन्त॒ गोभिः॑ ।
 शु॒नं नरः॑ परि॒ षद॑न्नु॒षास॑मा॒विः स्वर॑भवज्जाते अ॒ग्नौ ॥ ४.००३.११
 ऋ॒तेन॑ दे॒वीर॑मृ॒ता अ॑मृ॒क्ता अ॒र्णो॑भि॒रापो॑ मधु॒मद्भि॑रग्ने ।
 वा॒जी न॑ सर्गेषु प्रस्तु॒भानः॑ प्र॒ सद॑मित्प्रवित॒वे द॑धन्युः ॥ ४.००३.१२
 मा कस्य॑ य॒क्षं सद॑मि॒द्दुरो॑ गा॒ मा वेश॑स्य॒ प्रमि॑नतो मा॒पेः ।
 मा भ्रा॑तु॒रग्ने॑ अनृ॒जो॑ऋ॒णं वे॒र्मा स॑ख्यु॒र्दक्षं॑ रि॒पोभु॑जेम ॥ ४.००३.१३
 रक्षा॑ गो॒ अग्ने॑ तव॒ रक्ष॑णेभी॒ रार॑क्षाणः सु॒मख॑ प्री॒णानः॑ ।
 प्रति॑ ष्फु॒र वि॑ रु॒ज वी॒ड्वं॑हो॒ जहि॑ र॒क्षो म॑हि॒ चि॒द्वा॒वृ॒धान॑म् ॥ ४.००३.१४
 ए॒भिर्भव॑ सु॒मना॑ अ॒ग्ने अ॒कै॑रि॒मान्स्पृ॑श॒ मन्म॑भिः शू॒र वा॑जान् ।
 उ॒त ब्र॑ह्म॒ण्यङ्गि॑रो जुष॒स्व सं ते॑ श॒स्ति॒र्दे॒ववा॑ता जरेत ॥ ४.००३.१५
 ए॒ता वि॒श्वो वि॒दुषे॑ तु॒भ्यं वे॒धो नी॑थान्य॒ग्ने नि॒ण्या व॑चांसि ।
 नि॒वच॑ना॒ क्वये॑ का॒व्या॒न्यशंसि॑षं॒ मति॑भिर्वि॒प्र उ॒क्तैः ॥ ४.००३.१६

कृ॒णु॒ष्व पा॒जः प्र॑सि॒तिं न॒ पृ॒थ्वीं या॑हि॒ राजे॑वामवाँ इ॒भेन॑ ।
 तृ॒ष्वीम॑नु॒ प्रसि॑तिं दू॒णानो॑ऽस्तांसि॒ वि॒ध्य र॒क्ष॑सस्त॒पिष्टैः॑ ॥ ४.००४.०१
 तव॑ भ्र॒मास॑ आशु॒या प॑तन्त्यनु॒ स्पृश॑ धृष॒ता शो॑शु॒चानः॑ ।
 तपू॑ष्य॒ग्ने जु॒ह्वा प॑त॒गान॑सं॒दितो॑ वि॒ सृ॒ज वि॒ष्वगु॑ल्काः ॥ ४.००४.०२
 प्रति॑ स्प॒शो वि॑ सृ॒ज तू॑र्णित॒मो भ॑वा॒ पा॒युर्वि॑शो अ॒स्या अ॑द॒ब्धः ।
 यो नो॑ दू॒रे अ॒घशंसो॑ यो अ॒न्त्य॑ग्ने॒ माकि॑ष्टे॒ व्यथि॑रा द॒धर्षी॑त् ॥ ४.००४.०३
 उ॒दग्ने॑ तिष्ठ॒ प्रत्या॑ त॒नुष्व॒ न्यश्र॑मि॒त्राँ ओ॑ष॒तात्ति॑ग्महेते ।
 यो नो॑ अ॒रातिं॑ समि॒धान॑ च॒क्रे नी॒चा तं॑ ध॒क्ष्य॒तसं॑ न शु॒ष्कम् ॥ ४.००४.०४
 ऊ॒र्ध्वो भ॑व॒ प्रति॑ वि॒ध्या॒ध्यस्म॑दा॒विष्कृ॑णु॒ष्व दै॒व्या॒न्यग्ने॑ ।
 अ॒व स्थि॑रा त॒नुहि॑ या॒तु॒जूना॑ जा॒मिम॑जा॒मिं प्र॑ मृ॒णीहि॑ श॒त्रून् ॥ ४.००४.०५
 स ते॑ जा॒नाति॑ सु॒मतिं॑ य॒विष्ट॑ य॒ ईव॑ते ब्रह्म॒णे गा॑तु॒मैर॑त् ।
 वि॒श्वान्य॑स्मै सु॒दिना॑नि रा॒यो दु॒म्नान्य॑र्यो॒ वि दुरो॑ अ॒भि द्यौ॑त् ॥ ४.००४.०६
 से॒दग्ने॑ अस्तु सु॒भगः॑ सु॒दानु॑र्य॒स्त्वा नि॒त्येन॑ ह॒विषा॑ य॒ उक्तैः॑ ।
 पि॒प्री॑षति॒ स्व आ॒युषि॑ दुरो॒णे वि॒श्वेद॑स्मै सु॒दिना॑ सा॒सदि॑ष्टिः ॥ ४.००४.०७
 अ॒चाँमि॑ ते सु॒मतिं॑ घोष्य॒र्वाक्सं॑ ते॒ वा॒वाता॑ ज॒रता॑मि॒यं गीः॑ ।
 स्व॒श्वास्त्वा॑ सु॒रथा॑ म॒र्जये॑मा॒स्मे क्ष॒त्राणि॑ धा॒रये॑रनु॒ दून् ॥ ४.००४.०८
 इ॒ह त्वा॑ भू॒र्या च॑रे॒दुप॑ त्म॒न्दोषा॑वस्त॒दी॒दिवा॑स॒मनु॑ दून् ।
 क्री॒ळन्त॑स्त्वा सु॒मन॑सः स॒पेमा॑भि॒ दु॒म्ना त॑स्थि॒वांसो॑ ज॒नाना॑म् ॥ ४.००४.०९
 य॒स्त्वा स्व॒श्वः सु॑हि॒रण्यो॑ अ॒ग्न उप॑याति॒ वसु॑मता॒ रथे॑न ।
 तस्य॑ त्रा॒ता भ॑व॒सि॒ तस्य॑ स॒खा य॑स्त॒ आ॒तिथ्य॑मा॒नुष॑ग॒जुजो॑षत् ॥ ४.००४.१०
 म॒हो रु॑जामि॒ बन्धु॑ता॒ वचो॑भिस्त॒न्मा पि॑तु॒र्गो॒तमा॑दन्वि॒याय॑ ।
 त्वं नो॑ अ॒स्य व॑च॒सश्चि॑कि॒द्धि हो॑तर्य॒विष्ट॑ सु॒क्रतो॑ द॒मूनाः॑ ॥ ४.००४.११
 अ॒स्वप्न॑ज॒स्तर॑ण॒यः सु॒शेवा॑ अ॒तन्द्रा॑सो॒ऽवृ॒का अ॒श्रमि॑ष्टाः ।

ते पायवः सध्र्यञ्चो निषद्याग्ने तव नः पान्त्वमूर ॥ ४.००४.१२
 ये पायवो मामतेयं ते अग्ने पश्यन्तो अन्धं दुरितादरक्षन् ।
 ररक्ष तान्सुकृतो विश्ववेदा दिप्सन्त इद्रिपवो नाहं देभुः ॥ ४.००४.१३
 त्वया वयं सध्र्यस्त्वोतास्तव प्रणीत्यश्याम वाजान् ।
 उभा शंसा सूदय सत्यतातेऽनुष्ठुया कृणुह्यह्रयाण ॥ ४.००४.१४
 अया ते अग्ने समिधा विधेम प्रति स्तोमं शस्यमानं गृभाय ।
 दहाशसो रक्षसः पाह्यस्मान्द्रुहो निदो मित्रमहो अवद्यात् ॥ ४.००४.१५

वैश्वानराय मीळ्हुषे सजोषाः कथा दाशेमाग्नये बृहद्भाः ।
 अनूनेन बृहता वक्षथेनोप स्तभायदुपमिन्न रोधः ॥ ४.००५.०१
 मा निन्दत य इमां मह्यं रातिं देवो ददौ मर्त्याय स्वधावान् ।
 पाकाय गृत्सो अमृतो विचेता वैश्वानरो नृतमो यह्यो अग्निः ॥ ४.००५.०२
 सामं द्विर्हा महिं तिग्मभृष्टिः सहस्ररेता वृषभस्तुविष्मान् ।
 पदं न गोरपगूळ्हं विविद्वानग्निर्मह्यं प्रेदु वोचन्मनीषाम् ॥ ४.००५.०३
 प्र तां अग्निर्बभसत्तिग्मजम्भस्तपिष्ठेन शोचिषा यः सुराधाः ।
 प्र ये मिनन्ति वरुणस्य धामं प्रिया मित्रस्य चेततो ध्रुवाणि ॥ ४.००५.०४
 अभ्रातरो न योषणो व्यन्तः पतिरिपो न जनयो दुरेवाः ।
 पापासः सन्तो अनृता असत्या इदं पदमजनता गभीरम् ॥ ४.००५.०५
 इदं मे अग्ने कियते पावकामिनते गुरुं भारं न मन्म ।
 बृहद्दधाथ धृषता गभीरं यह्यं पृष्ठं प्रयसा सप्तधातु ॥ ४.००५.०६
 तमिन्नवेधेव समना समानमभि क्रत्वा पुनती धीतिरश्याः ।
 ससस्य चर्मन्निधि चारु पृश्नेरग्रे रूप आरूपितं जवारु ॥ ४.००५.०७
 प्रवाच्यं वचसः किं मे अस्य गुहा हितमुप निणिगवदन्ति ।
 यदुस्रियाणामप वारिव व्रन्पाति प्रियं रूपो अग्रं पदं वेः ॥ ४.००५.०८
 इदमु त्यन्महि महामनीकं यदुस्रिया सचत पूर्यं गौः ।
 ऋतस्य पदे अधि दीद्यानं गुहा रघुष्यद्रघुयद्विवेद ॥ ४.००५.०९
 अध द्युतानः पित्रोः सचासामनुत् गुह्यं चारु पृश्नेः ।
 मातुष्पदे परमे अन्ति षट्शोर्वृष्णाः शोचिषः प्रयतस्य जिह्वा ॥ ४.००५.१०
 ऋतं वोचे नमसा पृच्छमानस्तवाशसा जातवेदो यदीदम् ।
 त्वमस्य क्षयसि यद्ध विश्वं दिवि यदु द्रविणं यत्पृथिव्याम् ॥ ४.००५.११
 किं नो अस्य द्रविणं कद्ध रत्नं वि नो वोचो जातवेदश्चिकित्वान् ।
 गुहाध्वनः परमं यन्नो अस्य रेकु पदं न निदाना अगन्म ॥ ४.००५.१२
 का मर्यादा वयुना कद्ध वाममच्छा गमेम रघवो न वाजम् ।
 कदा नो देवीरमृतस्य पत्नीः सूरौ वर्णेन ततनञ्जुषासः ॥ ४.००५.१३
 अनिरेण वचसा फल्बवेन प्रतीत्येन कृधुनातृपासः ।
 अधा ते अग्ने किमिहा वदन्त्यनायुधास आसता सचन्ताम् ॥ ४.००५.१४

अस्य श्रिये समिधानस्य वृष्णो वसोरनीकं दम आ रुरोच ।
रुशद्वसानः सुदृशीकरूपः क्षितिर्न राया पुस्वारो अद्यौत् ॥ ४.००५.१५

ऊर्ध्वं ऊ षु णो अध्वरस्य होतरग्ने तिष्ठ देवताता यजीयान् ।
त्वं हि विश्वमभ्यसि मन्म प्र वेधसश्चित्तिरसि मनीषाम् ॥ ४.००६.०१
अमूरो होता न्यसादि विक्ष्वग्निर्मन्द्रो विदथेषु प्रचेताः ।
ऊर्ध्वं भानुं सवितेवाश्रन्मेतेव धूमं स्तभायदुप द्याम् ॥ ४.००६.०२
यता सुजूर्णी रातिनी घृताची प्रदक्षिणिद्वेवतातिमुराणः ।
उदु स्वरुर्नवजा नाक्रः पश्वो अनक्ति सुधितः सुमेकः ॥ ४.००६.०३
स्तीर्णे बहिषि समिधाने अगना ऊर्ध्वो अध्वर्युर्जुषाणो अस्थात् ।
पर्यग्निः पशुपा न होता त्रिविष्येति प्रदिव उराणः ॥ ४.००६.०४
परि त्मना मितद्वरेति होताग्निर्मन्द्रो मधुवचा ऋतावा ।
द्रवन्त्यस्य वाजिनो न शोका भयन्ते विश्वा भुवना यदभ्राट् ॥ ४.००६.०५
भद्रा ते अग्ने स्वनीक संदृग्धोरस्य सतो विषुणस्य चारुः ।
न यत्ते शोचिस्तमसा वरन्त न ध्वस्मानस्तन्वीरेप आ धुः ॥ ४.००६.०६
न यस्य सातुर्जनितावारि न मातरापितरा नू चिदिष्टौ ।
अधा मित्रो न सुधितः पावकोऽग्निर्दीदाय मानुषीषु विक्षु ॥ ४.००६.०७
द्विर्यं पञ्च जीजनन्संवसानाः स्वसारो अग्निं मानुषीषु विक्षु ।
उष्वुधमथयोऽरे न दन्तं शुक्रं स्वासं परशुं न तिममम् ॥ ४.००६.०८
तव त्ये अग्ने हरितो घृतस्ना रोहितास ऋज्वञ्चः स्वञ्चः ।
अरुषासो वृषण ऋजुमुष्का आ देवतातिमह्वन्त दस्माः ॥ ४.००६.०९
ये ह त्ये ते सहमाना अयासस्त्वेषासो अग्ने अर्चयश्चरन्ति ।
श्येनासो न दुवसनासो अर्थं तुविष्वणसो मारुतं न शर्धः ॥ ४.००६.१०
अकारि ब्रह्म समिधान तुभ्यं शंसात्युक्थं यजति व्यू धाः ।
होतारमग्निं मनुषो नि षेदुर्नमस्यन्त उशिजः शंसमायोः ॥ ४.००६.११

अयमिह प्रथमो धायि धातृभिर्होता यजिष्ठो अध्वरेष्वीड्यः ।
यमप्नवानो भृगवो विरुरुचुर्वनेषु चित्रं विभ्वं विशेविशे ॥ ४.००७.०१
अग्ने कदा तं आनुषगभुवद्वैवस्य चेतनम् ।
अधा हि त्वा जगृभ्रिरे मर्तासो विक्ष्वीड्यम् ॥ ४.००७.०२
ऋतावानं विचेतसं पश्यन्तो द्यामिव स्तुभिः ।
विश्वेषामध्वराणां हस्कर्तारं दमेदमे ॥ ४.००७.०३
आशुं दूतं विवस्वतो विश्वा यश्चर्षणीरभि ।
आ जभुः केतुमायवो भृगवाणं विशेविशे ॥ ४.००७.०४
तमी होतारमानुषक्चिक्त्वासं नि षेदिरे ।
एवं पावकशोचिषं यजिष्ठं सप्त धामभिः ॥ ४.००७.०५

तं शश्वतीषु मातृषु वन आ वीतमश्रितम् ।
 चित्रं सन्तं गुहां हितं सुवेदं कूचिदर्थिनम् ॥ ४.००७.०६
 ससस्य यद्वियुता सस्मिन्नूध्नृतस्य धामन्नणयन्त देवाः ।
 महाँ अग्निर्नमसा रातहव्यो वेरध्वराय सदमिदृतावा ॥ ४.००७.०७
 वेरध्वरस्य दूत्यानि विद्वानुभे अन्ता रोदसी संचिकित्वान् ।
 दूत ईयसे प्रदिव उरणो विदुष्टरो दिव आरोधनानि ॥ ४.००७.०८
 कृष्णं त एम रुशतः पुरो भाश्चरिष्णवश्चिर्वपुषामिदेकम् ।
 यदप्रवीता दधते ह गभं सद्यश्चिज्जातो भवसीदु दूतः ॥ ४.००७.०९
 सद्यो जातस्य ददृशानमोजो यदस्य वातो अनुवाति शोचिः ।
 वृणक्ति तिगमामतसेषु जिह्वां स्थिरा चिदन्ना दयते वि जम्भैः ॥ ४.००७.१०
 तृषु यदन्ना तृषुणा ववक्ष तृषु दूतं कृणुते यद्द्वो अग्निः ।
 वातस्य मेळिं सचते निजूर्वन्नाशुं न वाजयते हिन्वे अवा ॥ ४.००७.११

दूतं वो विश्ववेदसं हव्यवाहममर्त्यम् ।
 यजिष्ठमृञ्जसे गिरा ॥ ४.००८.०१
 स हि वेदा वसुधितिं महाँ आरोधनं दिवः ।
 स देवाँ एह वक्षति ॥ ४.००८.०२
 स वेद देव आनमं देवाँ ऋतायते दमे ।
 दाति प्रियाणि चिद्वसु ॥ ४.००८.०३
 स होता सेदु दूत्यं चिकित्वाँ अन्तरीयते ।
 विद्वान् आरोधनं दिवः ॥ ४.००८.०४
 ते स्याम ये अग्नये ददाशुर्हव्यदातिभिः ।
 य ई पुष्यन्त इन्धते ॥ ४.००८.०५
 ते राया ते सुवीर्यैः ससवांसो वि शृण्विरे ।
 ये अग्ना दधिरे दुवः ॥ ४.००८.०६
 अस्मे रायो दिवेदिवे सं चरन्तु पुस्स्पृहः ।
 अस्मे वाजास ईरताम् ॥ ४.००८.०७
 स विप्रश्चर्षणीनां शवसा मानुषाणाम् ।
 अति क्षिप्रेव विध्यति ॥ ४.००८.०८

अग्ने मूळ महाँ असि य ईमा देवयुं जनम् ।
 इयेथ बर्हिरासदम् ॥ ४.००९.०१
 स मानुषीषु दूळभो विक्षु प्रावीरमर्त्यः ।
 दूतो विश्वेषां भुवत् ॥ ४.००९.०२
 स सद्य परिणीयते होता मन्द्रो दिविष्टिषु ।
 उत पोता नि षीदति ॥ ४.००९.०३

उ॒त ग॒ना अ॒ग्निर॑ध्व॒र उ॒तो गृ॒हप॑तिर्दमे ।
 उ॒त ब्र॒ह्मा नि षी॑दति ॥ ४.००९.०४
 वे॒षि ह्य॑ध्वरीयतामुपवक्ता जनानाम् ।
 ह॒व्या च॒ मानु॑षाणाम् ॥ ४.००९.०५
 वे॒षीद्व॑स्य दूत्यं॑ यस्य जुजोषो अध्वरम् ।
 ह॒व्यं म॑र्तस्य वोळ्हवे ॥ ४.००९.०६
 अ॒स्माकं॑ जोष्यध्वरमस्माकं यज्ञमङ्गिरः ।
 अ॒स्माकं॑ शृणुधी हवम् ॥ ४.००९.०७
 परि॑ ते दूळभो रथोऽस्माँ अश्नोतु विश्वतः ।
 येन॑ रक्षसि दाशुषः ॥ ४.००९.०८

अ॒ग्ने त॑मद्याश्च न स्तोमैः क्रतुं न भद्रं हृदिस्पृशम् ।
 ऋ॒ध्यामा॑ त ओहैः ॥ ४.०१०.०१
 अधा॑ ह्यग्ने क्रतोर्भद्रस्य दक्षस्य साधोः ।
 र॒थीर्ऋ॑तस्य बृहतो बभूथ ॥ ४.०१०.०२
 ए॒भिर्नो॑ अकैर्भवा नो अर्वाङ्स्वर्णं ज्योतिः ।
 अ॒ग्ने वि॒श्वेभिः॑ सुमना अनीकैः ॥ ४.०१०.०३
 आ॒भिष्टे॑ अद्य गीर्भिर्गृणन्तोऽग्ने दाशेम ।
 प्र॒ ते दि॒वो न॑ स्तनयन्ति शुष्माः ॥ ४.०१०.०४
 तव॑ स्वादिष्टाग्ने संदृष्टिरिदा चिदह्म इदा चिदक्तोः ।
 श्रिये॑ रुक्मो न रोचत उपाके ॥ ४.०१०.०५
 घृतं॑ न पूतं तनूररपाः शुचि हिरण्यम् ।
 तत्ते॑ रुक्मो न रोचत स्वधावः ॥ ४.०१०.०६
 कृतं॑ चिद्धि ष्मा सनेमि द्वेषोऽग्नं इनोषि मर्तात् ।
 इ॒त्था य॑जमानादृतावः ॥ ४.०१०.०७
 शि॒वा नः॑ सख्या सन्तु भ्रात्राग्ने देवेषु युष्मे ।
 सा नो॑ नाभिः सदनैः सस्मिन्नूधन् ॥ ४.०१०.०८

भ॒द्रं ते॑ अग्ने सहसिन्ननीकमुपाक आ रोचते सूर्यस्य ।
 रु॒शद्दृ॒शे द॑दृशे नक्तया चिदरूक्षितं दृश आ रूपे अन्नम् ॥ ४.०११.०१
 वि षाह्यग्ने गृणते मनीषां खं वेपसा तुविजातस्तवानः ।
 वि॒श्वेभिर्य॑द्वावनः शुक्र देवैस्तन्नो रास्व सुमहो भूरि मन्म ॥ ४.०११.०२
 त्वदग्ने॑ काव्या त्वन्मनीषास्त्वदुक्था जायन्ते राध्यानि ।
 त्वदेति॑ द्रविणं वीरपेशा इत्याधिये दाशुषे मर्त्याय ॥ ४.०११.०३
 त्वद्वाजी॑ वाजम्भरो विहाया अभिष्टिकृज्जायते सत्यशुष्मः ।
 त्वद्भ्रिय॑र्देवजूतो मयोभुस्त्वदाशुर्जुवाँ अग्ने अर्वा ॥ ४.०११.०४

त्वामग्ने प्रथमं देवयन्तो देवं मतां अमृत मन्द्रजिह्वम् ।
 द्वेषोयुतमा विवासन्ति धीभिर्दमूनसं गृहपतिममूरम् ॥ ४.०११.०५
 आरे अस्मदमतिमारे अंह आरे विश्वां दुर्मतिं यन्निपासि ।
 दोषा शिवः सहसः सूनो अग्ने यं देव आ चित्सचसे स्वस्ति ॥ ४.०११.०६

यस्त्वामग्न इनधते यतस्रुक्त्रस्ते अन्नं कृणवत्सस्मिन्नहन् ।
 स सु द्युम्नैरभ्यस्तु प्रसक्षत्तव क्रत्वा जातवेदश्चिकित्वान् ॥ ४.०१२.०१
 इध्मं यस्ते जभरच्छ्रमाणो महो अग्ने अनीकमा सपर्यन् ।
 स इधानः प्रति दोषामुषासं पुष्यन्नयिं सचते घ्नन्नमित्रान् ॥ ४.०१२.०२
 अग्निरीशे बृहतः क्षत्रियस्याग्निर्वाजस्य परमस्य रायः ।
 दधाति रत्नं विधते यविष्ठो व्यानुषङ्गात्यार्य स्वधावान् ॥ ४.०१२.०३
 यच्चिद्धि ते पुरुषत्रा यविष्ठाचित्तिभिश्चकृमा कच्चिदागः ।
 कृधी ष्वस्माँ अदितैरनागान्व्येनासि शिश्रथो विष्वगग्ने ॥ ४.०१२.०४
 महश्चिदग्न एनसो अभीक ऊवाह्विवानामुत मत्यानाम् ।
 मा ते सखायः सद्मिद्विषाम यच्छा तोकाय तनयाय शं योः ॥ ४.०१२.०५
 यथा ह त्यद्वसवो गौर्यं चित्पदि षिताममुञ्चता यजत्राः ।
 एवो ष्वस्मन्मुञ्चता व्यंहः प्र तार्यग्ने प्रतरं न आयुः ॥ ४.०१२.०६

प्रत्यग्निरुषसामग्रमख्यद्विभातीनां सुमना रत्नधेयम् ।
 यातमश्विना सुकृतो दुरोणमुत्सूर्यो ज्योतिषा देव एति ॥ ४.०१३.०१
 ऊर्ध्वं भानुं सविता देवो अश्रेद्द्रप्सं दविध्वद्गविषो न सत्वा ।
 अनु व्रतं वरुणो यन्ति मित्रो यत्सूर्यं दिव्यारोहयन्ति ॥ ४.०१३.०२
 यं सीमकृण्वन्तमसे विपृचे ध्रुवक्षेमा अनवस्यन्तो अर्थम् ।
 तं सूर्यं हरितः सप्त यह्वीः स्पशं विश्वस्य जगतो वहन्ति ॥ ४.०१३.०३
 वहिष्ठेभिर्विहरन्यासि तन्तुमव्ययन्नसितं देव वस्म ।
 दविध्वतो रश्मयः सूर्यस्य चर्मेवावाधुस्तमो अस्वस्तः ॥ ४.०१३.०४
 अनायतो अनिबद्धः कथायं न्यहुत्तानोऽव पद्यते न ।
 कया याति स्वधया को ददर्श दिवः स्कम्भः समृतः पाति नाकम् ॥ ४.०१३.०५

प्रत्यग्निरुषसो जातवेदा अख्यद्वेवो रोचमाना महोभिः ।
 आ नासत्योरुगाया रथेनिमं यज्ञमुप नो यातमच्छ ॥ ४.०१४.०१
 ऊर्ध्वं केतुं सविता देवो अश्रेज्ज्योतिर्विश्वस्मै भुवनाय कृण्वन् ।
 आप्रा द्यावापृथिवी अन्तरिक्षं वि सूर्यो रश्मिभिश्चेकितानः ॥ ४.०१४.०२
 आवहन्त्यरुणीज्योतिषागान्मही चित्रा रश्मिभिश्चेकिताना ।
 प्रबोधयन्ती सुविताय देव्युषा ईयते सुयुजा रथेन ॥ ४.०१४.०३
 आ वां वहिष्ठा इह ते वहन्तु रथा अश्वास उषसो व्युष्टौ ।

इमे हि वा॑ मधुपेया॒य सोमा॑ अ॒स्मिन्यज्ञे॑ वृषणा॒ मादये॑थाम् ॥ ४.०१४.०४
 अना॑यतो॒ अनि॑बद्धः क॒थायं॑ न्यङ्कु॒त्तानो॑ऽव पद्यते न ।
 कया॑ याति स्व॒धया॒ को द॑दर्श दि॒वः स्व॒म्भः समृ॑तः पाति॒ नाक॑म् ॥ ४.०१४.०५

अ॒ग्निर्होता॑ नो अ॒ध्वरे॑ वा॒जी सन्परि॑ णीयते ।
 दे॒वो दे॒वेषु॑ य॒ज्ञियः॑ ॥ ४.०१५.०१
 परि॑ त्रि॒विष्ट्य॑ध्व॒रं यात्य॑नी र॒थीरि॑व ।
 आ दे॒वेषु॑ प्रयो॒ दधत् ॥ ४.०१५.०२
 परि॑ वा॒जप॑तिः क॒विर॒ग्निर्ह॑व्या॒न्यक्रमी॑त् ।
 दध॑द्रत्नानि दा॒शुषे॑ ॥ ४.०१५.०३
 अ॒यं यः सृ॑ज्ये पुरो दै॒ववा॑ते स॒मिध्यते॑ ।
 द्युमाँ॑ अ॒मित्र॑द॒म्भनः॑ ॥ ४.०१५.०४
 अस्य॑ घा वी॒र ई॒वतो॑ऽग्नेरी॒शीत॑ म॒र्त्यः ।
 ति॒ग्मज॑म्भस्य मी॒ळ्हुषः॑ ॥ ४.०१५.०५
 तम॑र्वन्तं न सा॒नसि॑म॒रुषं॑ न दि॒वः शिशु॑म् ।
 म॒र्मृज्य॑न्ते दि॒वेदि॑वे ॥ ४.०१५.०६
 बो॒धद्य॑न्मा॒ हरि॑भ्यां कुमा॒रः सा॒हदे॒व्यः ।
 अ॒च्छा॒ न हू॑त उ॒दर॑म् ॥ ४.०१५.०७
 उ॒त त्या॑ य॒जता॑ हरी॒ कुमा॑रात्सा॒हदे॒व्यात् ।
 प्र॒यता॑ सद्य आ द॑दे ॥ ४.०१५.०८
 ए॒ष वा॑ दे॒वाव॑श्चि॒ना कुमा॑रः सा॒हदे॒व्यः ।
 दी॒र्घायु॑रस्तु सोम॑कः ॥ ४.०१५.०९
 तं यु॒वं दे॒वाव॑श्चि॒ना कुमा॑रं सा॒हदे॒व्यम् ।
 दी॒र्घायु॑षं कृ॒णोत॑न ॥ ४.०१५.१०

आ स॒त्यो या॑तु म॒घवाँ॑ ऋ॒जीषी॑ द्र॒वन्त्व॑स्य॒ हर॑य॒ उप॑ नः ।
 तस्मा॑ इ॒दन्धः॑ सु॒षुमा॑ सु॒दक्ष॑मि॒हाभि॑पि॒त्वं कर॑ते गृ॒णानः॑ ॥ ४.०१६.०१
 अ॒व॑स्य शू॒राध्व॑नो॒ नान्ते॑ऽस्मि॒न्नो अ॒द्य स॑वने म॒न्दध्यै॑ ।
 शंसा॑त्यु॒क्थमु॑शने॒व वे॒धाश्चि॑कितुषे॒ असु॑या॒य म॑न्म ॥ ४.०१६.०२
 क॒विर्न॑ नि॒ण्यं वि॒दथानि॑ सा॒धन्वृ॑षा॒ यत्सेकं॑ वि॒पिपा॑नो अ॒र्चात् ।
 दि॒व इ॒त्था जी॑जनत्स॒प्त का॑रु॒नह्ना॑ चि॒च्चकु॑र्व॒युना॑ गृ॒णन्तः॑ ॥ ४.०१६.०३
 स्व॒र्श्यद्वि॑दि॒ सु॒दृशी॑क॒र्मकै॑र्महि॒ ज्योती॑ रुरु॒चुर्य॑द्ध व॒स्तोः ।
 अ॒न्धा तमाँ॑सि दु॒र्धिता॑ वि॒चक्षे॑ नृ॒भ्यश्च॑कार नृ॒तमो॑ अ॒भिष्टौ॑ ॥ ४.०१६.०४
 व॒वक्ष॑ इन्द्रो॒ अमि॑तमृ॒जीष्यु॑र्भे आ प॒प्रौ रो॑दसी महि॒त्वा ।
 अ॒तश्चि॑दस्य महि॒मा वि॑ रे॒च्यभि॑ यो वि॒श्वा भु॑व॒ना ब॒भूव॑ ॥ ४.०१६.०५
 वि॒श्वानि॑ श॒क्रो न॑या॒णि वि॒द्वान॑पो रि॒रेच॑ स॒खिभि॑र्निका॒मैः ।

अश्मानं चिद्ये बिभिदुर्वचोभिर्ब्रजं गोमन्तमुशिजो वि वव्रुः ॥ ४.०१६.०६
 अपो वृत्रं वव्रिवासं पराहन्प्रावत्ते वज्रं पृथिवी सचेताः ।
 प्राणांसि समुद्रियाण्यैनोः पतिर्भक्ञ्छवसा शूर धृष्णो ॥ ४.०१६.०७
 अपो यदद्रिं पुरुहूत दर्दराविर्भुवत्सरमा पूव्यं ते ।
 स नो नेता वाजमा दर्षि भूरि गोत्रा रुजन्नङ्गिरोभिर्गृणानः ॥ ४.०१६.०८
 अच्छा क्विं नृमणो गा अभिष्टौ स्वर्षाता मघवन्नाधमानम् ।
 ऊतिभिस्तमिषणो द्युम्नहूतौ नि मायावानब्रह्मा दस्युरर्त ॥ ४.०१६.०९
 आ दस्युघ्ना मनसा याह्यस्तं भुवत्ते कुत्सः सख्ये निकामः ।
 स्वे योनौ नि षदतं सरूपा वि वां चिकित्सदृत्चिद्ध नारी ॥ ४.०१६.१०
 यासि कुत्सेन सरथमवस्युस्तोदो वातस्य हर्योरीशानः ।
 ऋज्रा वाजं न गध्यं युयूषन्क्विर्यदहन्पार्याय भूषात् ॥ ४.०१६.११
 कुत्साय शुष्णमशुषं नि बर्हीः प्रपित्वे अह्नः कुर्यवं सहस्रा ।
 सद्यो दस्युन्प्र मृण कुत्स्येन प्र सूरश्चक्रं वृहतादभीके ॥ ४.०१६.१२
 त्वं पिपुं मृगयं शूशुवांसमृजिश्चने वैदधिनाय रन्धीः ।
 पञ्चाशत्कृष्णा नि वपः सहस्रात्कं न पुरो जरिमा वि दर्दः ॥ ४.०१६.१३
 सूर उपाके तन्वंशं दधानो वि यत्ते चेत्यमृतस्य वर्षः ।
 मृगो न हस्ती तविषीमुषाणः सिंहो न भीम आयुधानि बिभ्रत् ॥ ४.०१६.१४
 इन्द्रं कामा वसूयन्तो अगमन्स्वर्मीळ्हे न सवने चकानाः ।
 श्रवस्ववः शशमानास उक्थैरोको न रणवा सुदृशीव पुष्टिः ॥ ४.०१६.१५
 तमिद्ध इन्द्रं सुहवं हुवेम यस्ता चकार नर्या पुरूणि ।
 यो मावते जरित्रे गध्यं चिन्मक्षू वाजं भरति स्पार्हराधाः ॥ ४.०१६.१६
 तिग्मा यदन्तरशनिः पताति कस्मिञ्चच्छर मुहुके जनानाम् ।
 घोरा यदर्थं समृतिर्भवात्यधं स्मा नस्तन्वो बोधि गोपाः ॥ ४.०१६.१७
 भुवोऽविता वामदेवस्य धीनां भुवः सखावृको वाजसातौ ।
 त्वामनु प्रमतिमा जगन्मोरुशंसो जरित्रे विश्वधं स्याः ॥ ४.०१६.१८
 एभिर्नृभिर्निन्द्र त्वायुभिष्टवा मघवद्भिर्मघवन्विश्व आजौ ।
 द्यावो न द्युम्नैरभि सन्तो अर्यः क्षपो मदेम शरदश्च पूर्वीः ॥ ४.०१६.१९
 एवेदिन्द्राय वृषभाय वृष्णे ब्रह्माकर्म भृगवो न रथम् ।
 नू चिद्यथा नः सख्या वियोषदसन्न उग्रोऽविता तनूपाः ॥ ४.०१६.२०
 नू ष्टुत इन्द्र नू गृणान इषं जरित्रे नद्योऽं न पीपिः ।
 अकारि ते हरिवो ब्रह्म नव्यं धिया स्याम रथ्यः सदासाः ॥ ४.०१६.२१

त्वं महौ इन्द्र तुभ्यं ह क्षा अनु क्षत्रं मंहना मन्यत द्यौः ।
 त्वं वृत्रं शर्वसा जघन्वान्सूजः सिन्धूरहिना जग्रसानान् ॥ ४.०१७.०१
 तव त्विषो जनिमन्नेजत द्यौ रेजङ्गमिर्भियसा स्वस्य मन्योः ।
 ऋघायन्त सुभ्वशः पर्वतास आदन्धन्वानि सरयन्त आपः ॥ ४.०१७.०२

भिनङ्गिरिं शवसा वज्रमिष्णन्नाविष्कृण्वानः सहसान ओजः ।
 वधीद्वृत्रं वज्रेण मन्दसानः सरन्नापो जवसा हतवृष्णीः ॥ ४.०१७.०३
 सुवीरस्ते जनिता मन्यत द्यौरिन्द्रस्य कर्ता स्वपस्तमो भूत् ।
 य ई जजान स्वयं सुवज्रमनपच्युतं सदसो न भूम ॥ ४.०१७.०४
 य एक इच्छ्यावयति प्र भूमा राजा कृष्टीनां पुरुहूत इन्द्रः ।
 सत्यमेनमनु विश्वे मदन्ति रातिं देवस्य गृणतो मघोनः ॥ ४.०१७.०५
 सत्रा सोमा अभवन्नस्य विश्वे सत्रा मदासो बृहतो मदिष्ठाः ।
 सत्राभवो वसुपतिर्वसूनां दत्रे विश्वा अधिथा इन्द्र कृष्टीः ॥ ४.०१७.०६
 त्वमधं प्रथमं जायमानोऽमे विश्वा अधिथा इन्द्र कृष्टीः ।
 त्वं प्रति प्रवत आशयानमहि वज्रेण मघवन्वि वृश्चः ॥ ४.०१७.०७
 सत्राहणं दाधृषिं तुम्रमिन्द्रं महामपारं वृषभं सुवज्रम् ।
 हन्ता यो वृत्रं सनितोत वाजं दाता मघानि मघवा सुराधाः ॥ ४.०१७.०८
 अयं वृत्श्चातयते समीचीर्य आजिषु मघवा शृण्व एकः ।
 अयं वाजं भरति यं सनोत्यस्य प्रियासः सख्ये स्याम ॥ ४.०१७.०९
 अयं शृण्वे अध जयन्तुत घ्नन्नयमुत प्र कृणुते युधा गाः ।
 यदा सत्यं कृणुते मन्युमिन्द्रो विश्वं दृळ्हं भयत एजदस्मात् ॥ ४.०१७.१०
 समिन्द्रो गा अजयत्सं हिरण्या समश्विया मघवा यो ह पूर्वीः ।
 एभिर्नृभिर्नृतमो अस्य शकै रायो विभक्ता सम्भरश्च वस्वः ॥ ४.०१७.११
 किर्यात्स्विदिन्द्रो अध्येति मातुः किर्यात्पितुर्जनितुर्यो जजान ।
 यो अस्य शुष्मं मुहुकैरियति वातो न जूतः स्तनर्याद्भिरभैः ॥ ४.०१७.१२
 क्षियन्तं त्वमक्षियन्तं कृणोतीर्यति रेणुं मघवा समोहम् ।
 विभञ्जनुरशनिमाँ इव द्यौस्त स्तोतारं मघवा वसौ धात् ॥ ४.०१७.१३
 अयं चक्रमिषणत्सूर्यस्य न्येतशं रीरमत्ससृमाणम् ।
 आ कृष्ण ई जुहुराणो जिघर्ति त्वचो बुधे रजसो अस्य योनौ ॥ ४.०१७.१४
 असिक्न्यां यजमानो न होता ॥ ४.०१७.१५
 गव्यन्त इन्द्रं सख्याय विप्रा अश्वयन्तो वृषणं वाजयन्तः ।
 जनीयन्तो जनिदामक्षितोतिमा च्यावयामोऽवते न कोशम् ॥ ४.०१७.१६
 त्राता नो बोधि ददृशान आपिरभिख्याता मर्दिता सोम्यानाम् ।
 सखा पिता पितृतमः पितृणां कर्तेमु लोकमुशते वयोधाः ॥ ४.०१७.१७
 सखीयतामविता बोधि सखा गृणान इन्द्र स्तुवते वयो धाः ।
 वयं ह्या ते चक्रुमा सबाध आभिः शमीभिर्महयन्त इन्द्र ॥ ४.०१७.१८
 स्तुत इन्द्रो मघवा यद्ध वृत्रा भूरीण्येको अप्रतीनि हन्ति ।
 अस्य प्रियो जरिता यस्य शर्मन्नकिर्दवा वारयन्ते न मर्ताः ॥ ४.०१७.१९
 एवा न इन्द्रो मघवा विरप्शी करत्सत्या चर्षणीधृदनर्वा ।
 त्वं राजा जनुषां धेह्यस्मे अधि श्रवो माहिने यज्जरित्रे ॥ ४.०१७.२०
 नू श्रुत इन्द्र नू गृणान इषं जरित्रे नद्योऽं न पीपिः ।

अकारि ते हरिवो ब्रह्म नव्यं धिया स्याम रथ्यः सदासाः ॥ ४.०१७.२१

अयं पन्था अनुवित्तः पुराणो यतो देवा उदजायन्त विश्वे ।
अतश्चिदा जनिषीष्ट प्रवृद्धो मा मातरममुया पत्तवे कः ॥ ४.०१८.०१
नाहमतो निरया दुर्गहैतत्तिरश्चता पार्श्वान्निर्गमाणि ।
बहूनि मे अकृता कर्त्वा नि युध्यै त्वेन सं त्वेन पृच्छै ॥ ४.०१८.०२
परायती मातरमन्वचष्ट न नानु गान्यनु नू गमानि ।
त्वष्टुर्गृहि अपिबत्सोममिन्द्रः शतधन्यं चम्बोः सुतस्य ॥ ४.०१८.०३
किं स ऋधक्कृणवद्यं सहस्रं मासो जभार शरदश्च पूर्वीः ।
नही न्वस्य प्रतिमानमस्त्यन्तजतिषूत ये जनित्वाः ॥ ४.०१८.०४
अवद्यमिव मन्यमाना गुहाकरिन्द्रं माता वीर्येणा न्यष्टम् ।
अथोदस्थात्स्वयमत्कं वसान आ रोदसी अपृणाज्जायमानः ॥ ४.०१८.०५
एता अर्षन्त्यललाभवन्तीऋतावरीरिव संक्रोशमानाः ।
एता वि पृच्छ किमिदं भनन्ति कमापो अद्रिं परिधिं रुजन्ति ॥ ४.०१८.०६
किमु श्विदस्मै निविदो भनन्तेन्द्रस्यावद्यं दिधिषन्त आपः ।
ममैतान्पुत्रो महता वधेन वृत्रं जघन्वा असृजद्वि सिन्धून् ॥ ४.०१८.०७
ममच्चन त्वा युवतिः परास ममच्चन त्वा कुषवा जगार ।
ममच्चिदापः शिशवे ममृद्ममच्चिदिन्द्रः सहसोदतिष्ठत् ॥ ४.०१८.०८
ममच्चन ते मघवन्व्यसो निविविध्वा अप हनू जघान ।
अधा निविद्ध उत्तरो बभूवाञ्छिरो दासस्य सं पिणग्वधेन ॥ ४.०१८.०९
गृष्टिः ससूव स्थविरं तवागामनाधृष्यं वृषभं तुम्रमिन्द्रम् ।
अरीळ्हं वत्सं चरथाय माता स्वयं गातुं तन्व इच्छमानम् ॥ ४.०१८.१०
उत माता महिषमन्ववेनदमी त्वा जहति पुत्र देवाः ।
अथाब्रवीद्वृत्रमिन्द्रो हनिष्यन्सखे विष्णो वितरं वि क्रमस्व ॥ ४.०१८.११
कस्ते मातरं विधवामचक्रच्छुं कस्त्वामजिघांसच्चरन्तम् ।
कस्ते देवो अधि मारुकि आसीद्यत्प्राक्षिणाः पितरं पाद्गृह्य ॥ ४.०१८.१२
अवर्त्या शुन आन्त्राणि पेचे न देवेषु विविदे मडितारम् ।
अपश्यं जायाममहीयमानामधा मे श्येनो मध्वा जभार ॥ ४.०१८.१३

एवा त्वामिन्द्र वज्रिन्नत्र विश्वे देवासः सुहवास ऊमाः ।
महामुभे रोदसी वृद्धमृष्वं निरेकमिद्वृणते वृत्रहत्ये ॥ ४.०१९.०१
अवासृजन्त जिब्रयो न देवा भुवः सम्राळिन्द्र सत्ययोनिः ।
अहन्नहिं परिशयानमर्णः प्र वर्तनीररदो विश्वधेनाः ॥ ४.०१९.०२
अतृष्णुवन्त वियतमबुध्यमबुध्यमानं सुषुपाणमिन्द्र ।
सप्त प्रति प्रवत आशयानमहिं वज्रेण वि रिणा अपर्वन् ॥ ४.०१९.०३
अक्षोदयच्छवसा क्षाम बुध्ं वार्ण वातस्तविषीभिरिन्द्रः ।

दृ॒ळ्हा॒न्यौ॒भ्ना॒दु॒श॒मा॒न॒ ओ॒जो॒ऽवा॒भि॒न॒त्क॒कु॒भः॒ प॒र्व॒ता॒ना॒म् ॥ ४.०१९.०४
 अ॒भि॒ प्र॒ द॒द्भु॒र्ज॒न॒यो॒ न॒ गर्भ॑ रथा॑ इ॒व॒ प्र॒ य॒युः॑ सा॒क॒म॒द्र॒यः॑ ।
 अ॒त॒र्प॒यो॒ वि॒सृ॒त॑ उ॒ब्ज॒ ऊ॒र्मी॒न्त्वं॑ वृ॒तां॑ अ॒रि॒णा॑ इ॒न्द्र॒ सि॒न्धू॒न् ॥ ४.०१९.०५
 त्वं॑ म॒ही॒म॒व॒निं॑ वि॒श्व॒धे॒नां॑ तु॒र्वी॒त॒ये॒ व॒य्या॒य॒ क्ष॒र॒न्ती॑म् ।
 अ॒र॒म॒यो॒ न॒म॒सै॒ज॒द॒र्णः॑ सु॒त॒र॒णां॑ अ॒कृ॒णो॒रि॒न्द्र॒ सि॒न्धू॒न् ॥ ४.०१९.०६
 प्रा॒ग्यु॒वो॑ न॒भ॒न्वो॒ऽन॒ व॒क्वा॑ ध्व॒स्रा॑ अ॒पि॒न्व॒द्यु॒व॒ती॒ऋ॒त॒ज्ञाः॑ ।
 ध॒न्वा॒न्य॒ज्राँ॑ अ॒पृ॒ण॒क्तृ॒षा॒णां॑ अ॒धो॒गि॒न्द्रः॑ स्त॒र्यो॒ऽद॒सु॒प॒त्नीः॑ ॥ ४.०१९.०७
 पू॒र्वी॒रु॒ष॒सः॑ श॒र॒द॒श्च॒ गृ॒तां॑ वृ॒त्रं॑ ज॒घ॒न्वाँ॑ अ॒सृ॒ज॒द्वि॒ सि॒न्धू॒न् ।
 प॒रि॒ष्टि॒ता॑ अ॒तृ॒ण॒द्व॒धा॒नाः॑ सी॒रा॑ इ॒न्द्रः॑ स्र॒वि॒त॒वे॒ पृ॒थि॒व्या ॥ ४.०१९.०८
 व॒प्री॒भिः॑ पु॒त्र॒म॒प्रु॒वो॑ अ॒दा॒नं॑ नि॒वेश॑ना॒द्ध॒रि॒व॒ आ॒ ज॒भ॒र्थ॑ ।
 व्य॒ऋ॒धो॑ अ॒व्य॒द॒हि॒मा॒द॒दा॒नो॑ नि॒र्भू॒दु॒ख॒च्छि॒त्स॒म॒र॒न्त॒ प॒र्व॑ ॥ ४.०१९.०९
 प्र॒ ते॒ पू॒र्वा॒णि॒ कर॑णानि वि॒प्रा॒वि॒द्वाँ॑ आ॒ह॒ वि॒दु॒षे॒ करा॑ंसि ।
 यथा॑यथा॒ वृ॒ष्ण्या॑नि स्व॒गृ॒ता॒पा॑ंसि॒ राज॑न्न॒र्या॒वि॒षे॒षीः॑ ॥ ४.०१९.१०
 नू॒ षु॒त॒ इ॒न्द्र॒ नू॒ गृ॒णा॒न॒ इषं॑ ज॒रि॒त्रे॒ न॒द्यो॒ऽन॒ पी॒पिः॑ ।
 अ॒का॒रि॒ ते॒ ह॒रि॒वो॒ ब्र॒ह्म॒ न॒व्यं॑ धि॒या॒ स्या॑म॒ रथ्यः॑ स॒दा॒साः॑ ॥ ४.०१९.११

आ॒ न॒ इ॒न्द्रो॑ दू॒रा॒दा॒ न॑ आ॒सा॒दा॑भि॒ष्टि॒कृ॒द॒व॒से॒ या॒स॒दु॒ग्रः॑ ।
 ओ॒जि॒ष्टे॒भि॒र्नृ॒प॒ति॒र्व॒ज्र॑बाहुः॒ सं॒गे॒ स॒म॒त्सु॑ तु॒र्व॒णिः॑ पृ॒त॒न्यू॒न् ॥ ४.०२०.०१
 आ॒ न॒ इ॒न्द्रो॑ ह॒रि॒भि॒र्या॑त्व॒च्छा॒र्वा॒ची॒नो॒ऽव॒से॒ रा॒ध॒से॒ च॑ ।
 ति॒ष्ठा॒ति॒ व॒ज्री॑ म॒घ॒वा॑ वि॒र॒ष्णी॑मं॒ य॒ज्ञ॒म॒नु॑ नो॒ वा॒ज॑सा॒तौ ॥ ४.०२०.०२
 इ॒मं॒ य॒ज्ञं॒ त्व॒म॒स्मा॒का॑मि॒न्द्र॒ पुरो॑ द॒ध॒त्स॒नि॒ष्य॒सि॒ ऋ॒तुं॑ नः ।
 श्व॒घ्नी॒व॑ व॒ज्रि॒न्स॒न॒ये॒ ध॒ना॑नां॒ त्व॒या॑ व॒य॒म॒र्यं॑ आ॒जिं॑ ज॒यि॒म ॥ ४.०२०.०३
 उ॒श॒न्तु॒ षु॒ णः॑ सु॒म॒ना॑ उ॒पा॒के॒ सो॒म॒स्य॑ नु॒ सु॒षु॒त॒स्य॑ स्व॒धा॒वः॑ ।
 पा॒ इ॒न्द्र॒ प्र॒ति॒भृ॒त॒स्य॑ म॒ध्वः॑ स॒म॒न्ध॑सा॒ म॒म॒दः॑ पृ॒ष्ठो॒न ॥ ४.०२०.०४
 वि॒ यो॒ र॑र॒ष्ण॒ ऋ॒षि॒भि॒र्न॒वे॒भि॒र्वृ॒क्षो॑ न॒ प॒क्वः॑ सृ॒ण्यो॒ न॒ जे॒ता॑ ।
 म॒र्यो॑ न॒ यो॒षा॑म॒भि॒ म॒न्य॑मा॒नो॒ऽच्छा॑ वि॒व॒क्मि॑ पुरु॒हू॒त॒मि॒न्द्र॒म् ॥ ४.०२०.०५
 गि॒रि॒र्न॒ यः॑ स्व॒त॒वाँ॑ ऋ॒ष्व॒ इ॒न्द्रः॑ स॒ना॒दे॒व॒ स॒ह॒से॒ जा॒त॒ अ॒ग्रः॑ ।
 आ॒द॒र्ता॑ व॒ज्रं॑ स्थ॒वि॒रं॑ न॒ भी॒म॒ उ॒द॒ने॒व॒ को॒शं॑ व॒सु॑ना॒ न्यृ॒ष्ट॒म् ॥ ४.०२०.०६
 न॒ य॒स्य॑ व॒र्ता॑ ज॒नु॒षा॒ न्व॒स्ति॑ न॒ रा॒ध॑स॒ आ॒म॒री॒ता॒ म॒घ॒स्य॑ ।
 उ॒द्व॒वृ॒षा॒ण॒स्त॒वि॒षी॒व॒ उ॒ग्रा॑स्म॒भ्यं॑ द॒द्वि॒ पुरु॑हू॒त॒ रा॒यः॑ ॥ ४.०२०.०७
 ई॒क्षे॑ रा॒यः॑ क्ष॒य॒स्य॑ च॒र्ष॒णी॒ना॒मु॒त॒ व्र॒ज॒म॑प॒व॒र्ता॑सि॒ गो॒ना॑म् ।
 शि॒क्षान॑रः॒ स॒मि॒थे॒षु॑ प्र॒हा॒वा॒न्व॒स्वो॑ रा॒शि॒म॑भि॒ने॒ता॑सि॒ भूरि॑म् ॥ ४.०२०.०८
 क॒या॒ त॒च्छृ॒ण्वे॑ श॒च्या॒ श॒चि॒ष्ठो॒ यया॑ कृ॒णो॒ति॒ मु॒हु॒ का॒ चि॒दृ॒ष्वः॑ ।
 पुरु॑ दा॒शु॒षे॒ वि॒च॑यि॒ष्ठो॒ अ॒हो॑ऽथा॑ द॒धा॒ति॒ द्र॒वि॒णं॑ ज॒रि॒त्रे ॥ ४.०२०.०९
 मा॒ नो॑ म॒र्धी॒रा॒ भ॑रा॒ द॒द्वि॒ तन्नः॑ प्र॒ दा॒शु॒षे॒ दा॒त॒वे॒ भूरि॑ य॒त्ते॑ ।
 न॒व्ये॑ दे॒ष्णे॒ श॒स्ते॒ अ॒स्मि॒न्त॑ उ॒क्थे॑ प्र॒ ब्र॒वा॑म॒ व॒य॒मि॒न्द्र॒ स्तु॒व॒न्तः॑ ॥ ४.०२०.१०

नू ष्टुत इन्द्र नू गृणान इषं जरित्रे नद्योऽं न पीपिः ।
अकारि ते हरिवो ब्रह्म नव्यं धिया स्याम रथ्यः सदासाः ॥ ४.०२०.११

आ यात्विन्द्रोऽवस उप न इह स्तुतः सधमादस्तु शूरः ।
वावृधानस्तविषीर्यस्य पूर्वीद्यौर्न क्षत्रमभिभूति पुष्यात् ॥ ४.०२१.०१
तस्येद्विह स्तवथ वृष्यानि तुविद्युम्नस्य तुविराधसो नृन् ।
यस्य क्रतुर्विदथ्योऽं न सम्राट् साह्वान्तरुत्रो अभ्यस्ति कृष्टीः ॥ ४.०२१.०२
आ यात्विन्द्रो दिव आ पृथिव्या मक्षू समुद्रादुत वा पुरीषात् ।
स्वर्णरादवसे नो मरुत्वान्परावतो वा सदानादुतस्य ॥ ४.०२१.०३
स्थूरस्य रायो बृहतो य ईशे तमुं ष्टवाम विदथेष्विन्द्रम् ।
यो वायुना जयति गोमतीषु प्र धृष्णुया नयति वस्यो अच्छ ॥ ४.०२१.०४
उप यो नमो नमसि स्तभायन्नियति वाचं जनयन्यजध्वै ।
ऋञ्जसानः पुस्वार उक्थैरेन्द्रं कृण्वीत सदानेषु होता ॥ ४.०२१.०५
धिषा यदि धिषण्यन्तः सरण्यान्सदान्तो अद्रिमौशिजस्य गोहे ।
आ दुरोषाः पास्त्यस्य होता यो नो महान्संवरणेषु वह्निः ॥ ४.०२१.०६
सत्रा यदी भार्वरस्य वृष्णः सिषक्ति शुष्मः स्तुवते भराय ।
गुहा यदीमौशिजस्य गोहे प्र यद्विये प्रायसे मदाय ॥ ४.०२१.०७
वि यद्वरांसि पर्वतस्य वृण्वे पयोभिर्जिन्वे अपां जवांसि ।
विदन्नौरस्य गवयस्य गोहे यदी वाजाय सुध्योऽं वहन्ति ॥ ४.०२१.०८
भद्रा ते हस्ता सुकृतोत पाणी प्रयन्तारा स्तुवते राध इन्द्र ।
का ते निर्षक्तिः किमु नो ममत्सि किं नोदुदु हर्षसे दातवा उ ॥ ४.०२१.०९
एवा वस्व इन्द्रः सत्यः सम्राड्ढन्ता वृत्रं वरिवः पूरवे कः ।
पुरुष्टुत क्रत्वा नः शग्धि रायो भक्षीय तेऽवसो दैव्यस्य ॥ ४.०२१.१०
नू ष्टुत इन्द्र नू गृणान इषं जरित्रे नद्योऽं न पीपिः ।
अकारि ते हरिवो ब्रह्म नव्यं धिया स्याम रथ्यः सदासाः ॥ ४.०२१.११

यन्न इन्द्रो जुजुषे यच्च वष्टि तन्नो महान्करति शुष्म्या चित् ।
ब्रह्म स्तोमं मघवा सोममुक्था यो अशमानं शवसा बिभ्रदेति ॥ ४.०२२.०१
वृषा वृषन्धिं चतुरश्रिमस्यनुग्रो बाहुभ्यां नृतमः शचीवान् ।
श्रिये परुष्णीमुषमाण ऊर्णा यस्याः पवाणि सख्याय विव्ये ॥ ४.०२२.०२
यो देवो देवतमो जायमानो महो वाजेभिर्महद्विश्च शुष्मैः ।
दधानो वज्रं बाह्वोरुशन्तं द्याममेन रेजयत्प्र भूम ॥ ४.०२२.०३
विश्वो रोधांसि प्रवतश्च पूर्वीद्यौर्ऋष्वाज्जनिमन्नेजत क्षाः ।
आ मातरा भरति शुष्म्या गोनृवत्परिज्मन्नोनुवन्त वाताः ॥ ४.०२२.०४
ता तू त इन्द्र महतो महानि विश्वेष्वित्सवनेषु प्रवाच्या ।
यच्छूर धृष्णो धृषता दधृष्वानहि वज्रेण शवसाविवेषीः ॥ ४.०२२.०५

ता तू ते सत्या तुविनृम्ण विश्वा प्र धेनवः सिद्धते वृष्ण ऊर्ध्वः ।
 अधा ह त्वद्वृषमणो भियानाः प्र सिन्धवो जवसा चक्रमन्त ॥ ४.०२२.०६
 अत्राह ते हरिवस्ता उ देवीरवोभिरिन्द्र स्तवन्त स्वसारः ।
 यत्सीमनु प्र मुचो बद्धधाना दीर्घामनु प्रसितिं स्यन्दयध्वै ॥ ४.०२२.०७
 पिपीळे अंशुर्मद्यो न सिन्धुरा त्वा शमी शशमानस्य शक्तिः ।
 अस्मद्रयक्छुशुचानस्य यम्या आशुर्न रश्मिं तुव्योजसं गोः ॥ ४.०२२.०८
 अस्मे वर्षिष्ठा कृणुहि ज्येष्ठा नृम्णानि सत्रा सहुरे सहांसि ।
 अस्मभ्यं वृत्रा सुहनानि रन्धि जहि वधर्वनुषो मर्त्यस्य ॥ ४.०२२.०९
 अस्माकमित्सु शृणुहि त्वमिन्द्रास्मभ्यं चित्रा उप माहि वाजान् ।
 अस्मभ्यं विश्वा इषणः पुरंधीरस्माकं सु मघवन्बोधि गोदाः ॥ ४.०२२.१०
 नू द्रुत इन्द्र नू गृणान इषं जरित्रे नद्योर् न पीपिः ।
 अकारि ते हरिवो ब्रह्म नव्यं धिया स्याम रथ्यः सदासाः ॥ ४.०२२.११

कथा महामवृधत्कस्य होतुर्यज्ञं जुषाणो अभि सोममूधः ।
 पिबन्नशानो जुषमाणो अन्धो ववक्ष ऋष्वः शुचते धनाय ॥ ४.०२३.०१
 को अस्य वीरः सधमादमाप समानंश सुमतिभिः को अस्य ।
 कदस्य चित्रं चिकिते कदूती वृधे भुवच्छशमानस्य यज्योः ॥ ४.०२३.०२
 कथा शृणोति ह्यमानमिन्द्रः कथा शृण्वन्नवसामस्य वेद ।
 का अस्य पूर्वीरुपमातयो ह कथैनमाहुः पपुरिं जरित्रे ॥ ४.०२३.०३
 कथा सबाधः शशमानो अस्य नशदभि द्रविणं दीध्यानः ।
 देवो भुवन्नवेदा म ऋतानां नमो जगुभ्वां अभि यज्जुजोषत् ॥ ४.०२३.०४
 कथा कदस्या उषसो व्युष्टौ देवो मर्तस्य सख्यं जुजोष ।
 कथा कदस्य सख्यं सखिभ्यो ये अस्मिन्कामं सुयुजं तत्स्रे ॥ ४.०२३.०५
 किमादमत्रं सख्यं सखिभ्यः कदा नु ते भ्रात्रं प्र ब्रवाम ।
 श्रिये सुदृशो वपुरस्य सर्गाः स्वर्णं चित्रतममिष आ गोः ॥ ४.०२३.०६
 द्रुहं जिघांसन्ध्वरसमनिन्द्रां तेतिक्ते तिग्मा तुजसे अनीका ।
 ऋणा चिद्यत्र ऋणया न उग्रो दूरे अज्ञाता उषसो बबाधे ॥ ४.०२३.०७
 ऋतस्य हि शुरुधः सन्ति पूर्वीर्ऋतस्य धीतिर्वृजिनानि हन्ति ।
 ऋतस्य श्लोको बधिरा ततर्द कर्णा बुधानः शुचमान आयोः ॥ ४.०२३.०८
 ऋतस्य द्रुह्या धरुणानि सन्ति पुरुणि चन्द्रा वपुषे वपूषि ।
 ऋतेन दीर्घमिषणन्त पृक्ष ऋतेन गाव ऋतमा विवेषुः ॥ ४.०२३.०९
 ऋतं येमान ऋतमिद्वनोत्यृतस्य शुष्मस्तुरया उ गव्युः ।
 ऋताय पृथ्वी बहुले गभीरे ऋताय धेनू परमे दुहाते ॥ ४.०२३.१०
 नू द्रुत इन्द्र नू गृणान इषं जरित्रे नद्योर् न पीपिः ।
 अकारि ते हरिवो ब्रह्म नव्यं धिया स्याम रथ्यः सदासाः ॥ ४.०२३.११

का सुष्टुतिः शवसः सूनूमिन्द्रमर्वाचीनं राधस आ ववर्तत् ।
 ददिहि वीरो गृणते वसूनि स गोपतिर्निष्पधां नो जनासः ॥ ४.०२४.०१
 स वृत्रहत्ये हव्यः स ईड्यः स सुष्टुत इन्द्रः सत्यराधाः ।
 स यामन्ना मघवा मर्त्याय ब्रह्मण्यते सुष्वये वरिवो धात् ॥ ४.०२४.०२
 तमिन्नरो वि ह्वयन्ते समीके रिरिक्वांसस्तन्वः कृण्वत त्राम् ।
 मिथो यत्यागमुभयासो अगमन्नरस्तोकस्य तनयस्य सातौ ॥ ४.०२४.०३
 क्रतूयन्ति क्षितयो योग उग्राशुषाणासो मिथो अर्णसातौ ।
 सं यद्विशोऽववृत्रन्त युध्मा आदिन्नेम इन्द्रयन्ते अभीके ॥ ४.०२४.०४
 आदिद्ध नेम इन्द्रयं यजन्त आदित्पक्तिः पुरोळाशं रिरिच्यात् ।
 आदित्सोमो वि पृच्यादसुष्वीनादिज्जुजोष वृषभं यजध्वै ॥ ४.०२४.०५
 कृणोत्यस्मै वरिवो य इत्थेन्द्राय सोममुशते सुनोति ।
 सध्रीचीनेन मनसाविवेनन्तमित्सखायं कृणुते समत्सु ॥ ४.०२४.०६
 य इन्द्राय सुनवत्सोममद्य पचात्पक्तीस्त भृज्जाति धानाः ।
 प्रति मनायो रुचथानि हर्यन्तस्मिन्दधृषणं शुष्मिन्द्रः ॥ ४.०२४.०७
 यदा समयं व्यचेदृघावा दीर्घं यदाजिमभ्यख्यदर्यः ।
 अचिक्रददृषणं पत्न्यच्छा दुरोण आ निशितं सोमसुद्धिः ॥ ४.०२४.०८
 भूयसा वस्नमचरत्कनीयोऽविक्रीतो अकानिषं पुनर्यन् ।
 स भूयसा कनीयो नारिरैचीहीना दक्षा वि दुहन्ति प्र वाणम् ॥ ४.०२४.०९
 क इमं दशभिर्ममेन्द्रं क्रीणाति धेनुभिः ।
 यदा वृत्राणि जङ्घनदथैनं मे पुनर्ददत् ॥ ४.०२४.१०
 नू ष्टुत इन्द्र नू गृणान इषं जरित्रे नद्योऽं न पीपिः ।
 अकारि ते हरिवो ब्रह्म नव्यं धिया स्याम रथ्यः सदासाः ॥ ४.०२४.११

को अद्य नयो देवकाम उशन्निन्द्रस्य सख्यं जुजोष ।
 को वा महेऽवसे पायाय समिद्ध अग्नौ सुतसोम ईद्रे ॥ ४.०२५.०१
 को नानाम वचसा सोम्याय मनायुवां भवति वस्त उम्नाः ।
 क इन्द्रस्य युज्यं कः सखित्वं को भ्रात्रं वष्टि कवये क ऊती ॥ ४.०२५.०२
 को देवानामवो अद्या वृणीते क आदित्यां अदितिं ज्योतिरीद्रे ।
 कस्याश्विनाविन्द्रो अग्निः सुतस्यांशोः पिबन्ति मनसाविवेनम् ॥ ४.०२५.०३
 तस्मा अग्निभारतः शर्मं यंसज्ज्योक्पश्यात्सूर्यमुच्चरन्तम् ।
 य इन्द्राय सुनवामेत्याह नरे नर्याय नृतमाय नृणाम् ॥ ४.०२५.०४
 न तं जिनन्ति बहवो न दभ्रा उर्वस्मा अदितिः शर्मं यंसत् ।
 प्रियः सुकृत्प्रिय इन्द्रे मनायुः प्रियः सुप्रावीः प्रियो अस्य सोमी ॥ ४.०२५.०५
 सुप्राव्यः प्राशुषाळेष वीरः सुष्वेः पक्तिं कृणुते केवलेन्द्रः ।
 नासुष्वेरापिर्न सखा न जामिर्दुष्प्राव्योऽवहन्तेदवाचः ॥ ४.०२५.०६
 न रेवता पणिना सख्यमिन्द्रोऽसुन्वता सुतपाः सं गृणीते ।

आस्य वेदः खिदति हन्ति नग्नं वि सुष्वये पक्तये केवलो भूत् ॥ ४.०२५.०७
 इन्द्रं परेऽवरे मध्यमास इन्द्रं यान्तोऽवसितास इन्द्रम् ।
 इन्द्रं क्षियन्त उत युध्यमाना इन्द्रं नरो वाजयन्तो हवन्ते ॥ ४.०२५.०८

अहं मनु॑रभ॒वं सूर्य॑श्चा॒हं क॒क्षीवाँ ऋषि॑रस्मि॒ विप्रः॑ ।
 अ॒हं कु॒त्समा॑र्जुने॒यं न्यृञ्जे॑ऽहं क॒वि॒र॒शना॑ पश्यता मा ॥ ४.०२६.०१
 अ॒हं भूमि॑मददामार्या॒याहं वृष्टिं॑ दा॒शुषे॑ म॒र्त्याय॑ ।
 अ॒हम॒पो अ॒नयं॑ वाव॒शाना॑ मम॒ देवासो॑ अनु॒ केत॑मायन् ॥ ४.०२६.०२
 अ॒हं पुरो॑ मन्दसानो॒ व्यैरं॑ नव॒ साकं॑ न॒वतीः॑ शम्ब॒रस्य॑ ।
 श॒त॒तमं॑ वेश्य॒ सर्व॑ताता॒ दिवो॑दासमतिथि॒ग्वं यदा॑वम् ॥ ४.०२६.०३
 प्र सु ष वि॒भ्यो मरु॑तो॒ विर॑स्तु प्र श्ये॒नः श्ये॒नेभ्य॑ आशुप॒त्वा ।
 अ॒चक्र॑या॒ यत्स्व॑धया॒ सु॒पर्णो॑ ह॒व्यं भर॑न्मनवे॒ देव॑जुष्टम् ॥ ४.०२६.०४
 भर॑द्यदि॒ विर॑तो॒ वेवि॑जानः॒ पथो॑रुणा॒ मनो॑जवा असर्जि ।
 तूयं॑ ययौ॒ मधु॑ना सो॒म्येनो॑त श्रवो॒ विवि॑दे श्ये॒नो अत्र॑ ॥ ४.०२६.०५
 ऋ॒जी॒पी श्ये॒नो दद॑मानो॒ अंशुं॑ प॒राव॑तः॒ शकु॑नो॒ मन्द्रं॑ मदम् ।
 सोमं॑ भरद्वा॒दृहा॑णो॒ देवा॑वा॒न्दि॒वो अ॒मुष्मा॑दु॒त्तरा॑दादाय ॥ ४.०२६.०६
 आ॒दाय॑ श्ये॒नो अ॒भर॑त्सोमं॒ सह॑स्रं॒ सर्वा॑ अ॒युतं॑ च सा॒कम् ।
 अत्रा॑ पुरा॒धिर॑जहा॒दरा॑ती॒र्भदे॑ सोमस्य॒ मूरा॑ अ॒मूरः॑ ॥ ४.०२६.०७

गर्भे॑ नु सन्न॒न्वेषा॑मवेदम॒हं दे॒वानां॑ जनि॒मानि॑ विश्वा ।
 श॒तं मा॑ पुर॒ आर्य॑सीररक्षन्नध॒ श्ये॒नो ज॒वसा॑ निर॒दीय॑म् ॥ ४.०२७.०१
 न घा॑ स मामप॒ जोषं॑ जभारा॒भीमा॑स॒ त्वक्ष॑सा वी॒र्येण॑ ।
 ई॒र्मा पुरा॑धिरजहा॒दरा॑ती॒स्त वा॒ताँ अ॒तर॑च्छु॒शुवानः॑ ॥ ४.०२७.०२
 अ॒व य॑च्छे॒नो अ॒स्वनी॑दध॒ द्योर्वि॑ यद्यदि॒ वात॑ ऊ॒हुः पुरा॑धिम् ।
 सृ॒जद्य॑दस्मा॒ अव॑ ह॒ क्षिप॑ज्ज्यां॒ कृशानु॑रस्ता॒ मन॑सा भुरण्यन् ॥ ४.०२७.०३
 ऋ॒जि॒प्य ई॒मिन्द्रा॑वतो॒ न भु॑ज्युं श्ये॒नो ज॑भार॒ बृह॑तो अधि॒ ष्णोः ।
 अ॒न्तः प॑त॒त्प॒त्र्यस्य॑ पर्णमध॒ याम॑नि॒ प्रसि॑तस्य॒ तद्वेः॑ ॥ ४.०२७.०४
 अ॒ध॑ श्वेतं॒ क्ल॑शं॒ गोभि॑र॒क्तमा॑पि॒प्या॒नं म॒घवा॑ शु॒क्रम॑न्धः ।
 अ॒ध्वर्यु॑भिः प्रय॒तं म॒ध्वो अ॒ग्रमिन्द्रो॑ मदा॒य प्रति॑ ध॒त्पि॒ब॒ध्यै शूरो॑ मदा॒य प्रति॑ ध॒त्पि॒ब॒ध्यै ॥ ४.०२७.०५

त्वा यु॒जा त॒व त॒त्सो॑म स॒ख्य इन्द्रो॑ अ॒पो मन॑वे स॒स्रु॒तस्कः॑ ।
 अ॒हन्न॑हिमरि॒णात्स॑प्त॒ सिन्धू॑नपा॒वृणो॑दपि॒हिते॑व॒ खानि॑ ॥ ४.०२८.०१
 त्वा यु॒जा नि॑ खि॒दत्सूर्य॑स्येन्द्र॒श्चक्रं॑ सह॒सा सद्य॑ इ॒न्दो ।
 अधि॑ ष्णुना॒ बृह॑ता॒ वर्त॑मानं॒ महो॑ द्रुहो॒ अप॑ विश्वायु॒ धायि॑ ॥ ४.०२८.०२
 अ॒हन्निन्द्रो॑ अ॒दह॑द॒ग्निरिन्द्रो॑ पुरा॒ दस्यू॑न्मध्य॒दिना॑द॒भीके॑ ।
 दु॒र्गे दुरो॑णे॒ क्रत्वा॑ न या॒तां पुरू॑ सह॒स्रा शर्वा॑ नि ब॒र्हीत् ॥ ४.०२८.०३

विश्वस्मात्सीमधमाँ इन्द्र दस्युन्विशो दासीरकृणोरप्रशस्ताः ।
 अबाधिताममृणतं नि शत्रूनविन्देथामपचितिं वधत्रैः ॥ ४.०२८.०४
 एवा सत्यं मघवाना युवं तदिन्द्रश्च सोमोर्वमश्च्यं गोः ।
 आददृत्तमपिहितान्यश्ना रिरिचथुः क्षाश्चित्तृदाना ॥ ४.०२८.०५

आ नः स्तुत उप वाजेभिस्ती इन्द्र याहि हरिभिर्मन्दसानः ।
 तिरश्चिदर्यः सर्वना पुरुण्याङ्गुषेभिर्गृणानः सत्यराधाः ॥ ४.०२९.०१
 आ हि ष्मा याति नर्यश्चिक्त्वान्द्रुयमानः सोतृभिरुप यज्ञम् ।
 स्वश्वो यो अभीर्म्मन्यमानः सुष्वाणेभिर्मर्दाति सं ह वीरैः ॥ ४.०२९.०२
 श्रावयेदस्य कर्णा वाजयध्यै जुष्टामनु प्र दिशं मन्दयध्यै ।
 उद्वृषाणो राधसे तुविष्मान्करन्न इन्द्रः सुतीर्थाभयं च ॥ ४.०२९.०३
 अच्छा यो गन्ता नाधमानमृती इत्था विप्रं हवमानं गृणन्तम् ।
 उप त्मनि दधानो धुर्याश्शून्सहस्राणि शतानि वज्रबाहुः ॥ ४.०२९.०४
 त्वोतासो मघवन्नन्द्र विप्रा वयं ते स्याम सूरयो गृणन्तः ।
 भेजानासो बृहद्विवस्य राय आकाय्यस्य दावने पुरुक्षोः ॥ ४.०२९.०५

नकिरिन्द्र त्वदुत्तरो न ज्यायाँ अस्ति वृत्रहन् ।
 नकिरेवा यथा त्वम् ॥ ४.०३०.०१
 सत्रा ते अनु कृष्टयो विश्वा चक्रेव वावृतुः ।
 सत्रा महां असि श्रुतः ॥ ४.०३०.०२
 विश्वे चनेदना त्वा देवास इन्द्र युयुधुः ।
 यदहा नक्तमातिरः ॥ ४.०३०.०३
 यत्रोत बाधितेभ्यश्चक्रं कुत्साय युध्यते ।
 मुषाय इन्द्र सूर्यम् ॥ ४.०३०.०४
 यत्र देवा ऋघायतो विश्वा अयुध्य एक इत् ।
 त्वमिन्द्र वनूरहन् ॥ ४.०३०.०५
 यत्रोत मर्त्याय कमरिणा इन्द्र सूर्यम् ।
 प्रावः शचीभिरेशम् ॥ ४.०३०.०६
 किमादुतासि वृत्रहन्मघवन्मन्युमत्तमः ।
 अत्राह दानुमातिरः ॥ ४.०३०.०७
 एतदघेदुत वीर्यमिन्द्र चकर्थ पौंस्यम् ।
 स्त्रियं यदुर्हणायुवं वधीर्दुहितरं दिवः ॥ ४.०३०.०८
 दिवश्चिदघा दुहितरं महान्महीयमानाम् ।
 उषासमिन्द्र सं पिणक् ॥ ४.०३०.०९
 अपोषा अनसः सरत्सम्पिष्टादह विभ्युषी ।
 नि यत्सीं शिशनथद्वेषा ॥ ४.०३०.१०

एतदस्या अनः शये सुसम्पिष्टं विपाश्या ।
 ससारं सीं परावतः ॥ ४.०३०.११
 उत सिन्धुं विबाल्यं वितस्थानामधि क्षमि ।
 परिं ष्ठा इन्द्र मायया ॥ ४.०३०.१२
 उत शुष्णस्य धृष्णुया प्र मृक्षो अभि वेदनम् ।
 पुरो यदस्य सम्पिणक् ॥ ४.०३०.१३
 उत दासं कौलितरं बृहतः पर्वतादधि ।
 अवाहन्निन्द्र शम्बरम् ॥ ४.०३०.१४
 उत दासस्य वर्चिनः सहस्राणि शतावधीः ।
 अधि पञ्च प्रधीरिव ॥ ४.०३०.१५
 उत त्यं पुत्रमगुवः परावृक्तं शतक्रतुः ।
 उक्थेष्विन्द्र आभजत् ॥ ४.०३०.१६
 उत त्या तुर्वशायदू अस्नातारा शचीपतिः ।
 इन्द्रो विद्वाँ अपारयत् ॥ ४.०३०.१७
 उत त्या सद्य आर्यां सरयोरिन्द्र पारतः ।
 अर्णाचित्ररथावधीः ॥ ४.०३०.१८
 अनु द्वा जहिता नयोऽन्धं श्रेणं च वृत्रहन् ।
 न तत्ते सुम्नमष्टवे ॥ ४.०३०.१९
 शतमशमन्मयीनां पुरामिन्द्रो व्यास्यत् ।
 दिवोदासाय दाशुषे ॥ ४.०३०.२०
 अस्वापयद्भीतये सहस्रां त्रिंशत् हथैः ।
 दासानामिन्द्रो मायया ॥ ४.०३०.२१
 स घेदुतासि वृत्रहन्समान इन्द्र गोपतिः ।
 यस्ता विश्वानि चिच्युषे ॥ ४.०३०.२२
 उत नूनं यदिन्द्रियं करिष्या इन्द्र पौस्यम् ।
 अद्या नकिष्टदा मिनत् ॥ ४.०३०.२३
 वामंवामं त आदुरे देवो ददात्वय्यमा ।
 वामं पूषा वामं भगो वामं देवः करूळती ॥ ४.०३०.२४

कया नश्चित्र आ भुवद्भूती सदावृधः सखा ।
 कया शचिष्ठया वृता ॥ ४.०३१.०१
 कस्त्वा सत्यो मदानां मंहिष्ठो मत्सदन्धसः ।
 दृळ्हा चिदारुजे वसु ॥ ४.०३१.०२
 अभी षु णः सखीनामविता जरितृणाम् ।
 शतं भवास्यृतिभिः ॥ ४.०३१.०३
 अभी न आ ववृत्स्व चक्रं न वृत्तमर्वतः ।

न॒यु॒द्धि॒श्व॒र्षणी॒नाम् ॥ ४.०३१.०४
 प्र॒वता॒ हि॒ क्रतू॑ना॒मा हा॑ प॒देव॒ गच्छ॑सि ।
 अ॒भक्षि॑ सूर्ये॒ सचा॑ ॥ ४.०३१.०५
 सं॒ यत्त॑ इन्द्र॒ मन्य॑वः सं॒ चक्रा॑णि॒ दध॑न्विरे ।
 अ॒ध॒ त्वे अ॒ध॒ सूर्ये॑ ॥ ४.०३१.०६
 उ॒त स्मा॑ हि॒ त्वामा॑हु॒रिन्म॑घवा॒नं श॑चीपते ।
 दा॒ता॒र॒मवि॑दी॒धयु॑म् ॥ ४.०३१.०७
 उ॒त स्मा॑ स॒द्य इ॒त्परि॑ श॒शमा॑नाय॒ सुन्व॑ते ।
 पु॒रू चि॑न्म॒हसे॒ वसु॑ ॥ ४.०३१.०८
 न॒हि ष्मा॑ ते श॒तं च॒न रा॑धो वर॒न्त आ॑मु॒रः ।
 न च्यौ॑त्नानि॒ करि॑ष्यतः ॥ ४.०३१.०९
 अ॒स्माँ अ॑वन्तु ते श॒तम॑स्मान्स॒हस्र॑मू॒तयः॑ ।
 अ॒स्मान्वि॒श्वामि॑ष्टयः ॥ ४.०३१.१०
 अ॒स्माँ इ॒हा वृ॑णीष्व स॒ख्याय॑ स्व॒स्तये॑ ।
 म॒हो रा॒ये दि॒वित्म॑ते ॥ ४.०३१.११
 अ॒स्माँ अ॑वि॒डि॒ढ वि॒श्वहे॑न्द्र॒ राया॑ प॒रीण॑सा ।
 अ॒स्मान्वि॒श्वामि॑रु॒तिभिः॑ ॥ ४.०३१.१२
 अ॒स्मभ्यं॑ ताँ अ॒पा वृ॑धि ब्र॒जाँ अ॑स्ते॒व गो॑म॒तः ।
 नवा॑भिरिन्द्रो॒तिभिः॑ ॥ ४.०३१.१३
 अ॒स्माक॑ धृ॒ष्णुया॑ रथो॒ दुमाँ॑ इन्द्रान॒पच्यु॑तः ।
 ग॒व्युर॑श्व॒युरी॑यते ॥ ४.०३१.१४
 अ॒स्माक॑मु॒त्तमं॑ कृ॒धि श्र॑वो॒ देवेषु॑ सूर्य ।
 वर्षि॑ष्ठं द्यामि॒वोपरि॑ ॥ ४.०३१.१५

आ तू न॑ इन्द्र॒ वृत्र॑ह॒न्नस्मा॑क॒मर्ध॑मा ग॒हि ।
 म॒हान्म॑हीभि॒रु॒तिभिः॑ ॥ ४.०३२.०१
 भृ॒मि॒श्चि॒द्घा॑सि॒ तूतु॑जि॒रा चि॒त्र चि॒त्रिणी॑ष्वा ।
 चि॒त्रं कृ॑णोष्यु॒तये॑ ॥ ४.०३२.०२
 द॒भ्रेभि॑श्चि॒च्छ॒शीयांसं॑ ह॒सि ब्रा॑ध॒न्तमो॒जसा॑ ।
 स॒खिभि॑र्ये॒ त्वे स॑चा ॥ ४.०३२.०३
 व॒यमि॑न्द्र॒ त्वे स॑चा॒ वयं॑ त्वा॒भि नो॑नुमः ।
 अ॒स्माँअ॑स्माँ इ॒दुद॑व ॥ ४.०३२.०४
 स न॑श्चि॒त्राभि॑र॒द्रिवो॑ऽन॒वद्या॑भि॒रु॒तिभिः॑ ।
 अ॒नाधृ॑ष्टा॒भिरा॑ ग॒हि ॥ ४.०३२.०५
 भू॒यामो॑ षु त्वाव॒तः स॒खाय॑ इन्द्र॒ गोम॑तः ।
 यु॒जो वा॑जा॒य घृ॑ष्वये ॥ ४.०३२.०६

त्वं ह्येक ईशिषु इन्द्र वाजस्य गोमतः ।
 स नो यन्धि महीमिषम् ॥ ४.०३२.०७
 न त्वा वरन्ते अन्यथा यदित्ससि स्तुतो मघम् ।
 स्तोतृभ्य इन्द्र गर्वणः ॥ ४.०३२.०८
 अभि त्वा गोतमा गिरानूषत प्र दावने ।
 इन्द्र वाजाय घृष्वये ॥ ४.०३२.०९
 प्र ते वोचाम वीर्यां या मन्दसान आरुजः ।
 पुरो दासीरभीत्य ॥ ४.०३२.१०
 ता ते गृणन्ति वेधसो यानि चकथ पौस्या ।
 सुतेष्विन्द्र गर्वणः ॥ ४.०३२.११
 अवीवृधन्त गोतमा इन्द्र त्वे स्तोमवाहसः ।
 एषु धा वीरवदशः ॥ ४.०३२.१२
 यच्चिद्धि शश्वतामसीन्द्र साधारणस्त्वम् ।
 तं त्वा वयं हवामहे ॥ ४.०३२.१३
 अर्वाचीनो वसो भवास्मे सु मत्स्वान्धसः ।
 सोमानामिन्द्र सोमपाः ॥ ४.०३२.१४
 अस्माकं त्वा मतीनामा स्तोम इन्द्र यच्छतु ।
 अर्वागा वर्तया हरी ॥ ४.०३२.१५
 पुरोळाशं च नो घसो जोषयासे गिरश्च नः ।
 वधूयुरिव योषणाम् ॥ ४.०३२.१६
 सहस्रं व्यतीनां युक्तानामिन्द्रमीमहे ।
 शतं सोमस्य खार्यः ॥ ४.०३२.१७
 सहस्रां ते शता वयं गवामा च्यावयामसि ।
 अस्मत्रा राध एतु ते ॥ ४.०३२.१८
 दशं ते कलशानां हिरण्यानामधीमहि ।
 भूरिदा असि वृत्रहन् ॥ ४.०३२.१९
 भूरिदा भूरि देहि नो मा दभ्रं भूर्या भर ।
 भूरि घेदिन्द्र दित्ससि ॥ ४.०३२.२०
 भूरिदा ह्यसि श्रुतः पुत्रा शूर वृत्रहन् ।
 आ नो भजस्व राधसि ॥ ४.०३२.२१
 प्र ते बभ्रू विचक्षणं शंसामि गोषणो नपात् ।
 माभ्यां गा अनु शिश्रथः ॥ ४.०३२.२२
 कनीनकेव विद्रधे नवे द्रुपदे अभके ।
 बभ्रू यामेषु शोभेते ॥ ४.०३२.२३
 अरं म उग्रयाम्णेऽरमनुस्रयाम्णे ।
 बभ्रू यामेष्वसिधा ॥ ४.०३२.२४

प्र ऋभुभ्यो॑ दूतमिव॑ वाचमिष्य॑ उपस्तिरे॑ श्वैतरी॑ धेनुमी॑ळे ।
 ये वात॑जूतास्तरणि॑भिरेवैः परि॑ द्यां सद्यो॑ अपसो॑ बभूवुः ॥ ४.०३३.०१
 यदार॑मक्रन्न॑भवः पितृ॑भ्यां परि॑विष्टी॑ वेषणा॑ दंसना॑भिः ।
 आदि॑द्देवाना॑मुप॑ सख्यमा॑यन्धीरा॑सः पुष्टि॑मवहन्मना॑यै ॥ ४.०३३.०२
 पुनर्ये॑ चक्रुः पित॑रा युवा॑ना सना॑ यूपे॑व ज॒रणा॑ शयाना॑ ।
 ते वाजो॑ विभ्वाँ॑ ऋभुरिन्द्र॑वन्तो॑ मधु॑प्सरसो॑ नोऽवन्तु॑ यज्ञम् ॥ ४.०३३.०३
 यत्स॑वत्स॑मृभवो॑ गामर॑क्षन्त्यत्स॑वत्स॑मृभवो॑ मा अपि॑शन् ।
 यत्स॑वत्स॑मभ॑रन्भासो॑ अस्या॑स्ताभिः शमी॑भिरमृत॑त्वमा॑शुः ॥ ४.०३३.०४
 ज्येष्ठ॑ आ॒ह च॑मसा॑ द्वा॒ करे॑ति॒ कनी॑यान्त्री॒न्कृण॑वा॒मेत्या॑ह ।
 क॒निष्ठ॑ आ॒ह च॑तुर॒स्करे॑ति॒ त्वष्ट॑ ऋभ॒वस्त॑त्प॒नय॑द्वचो॑ वः ॥ ४.०३३.०५
 सत्य॑मूर्चु॒र्नर॑ ए॒वा हि॑ च॒क्रुरनु॑ स्व॒धामृ॑भवो॑ जग॒मुरे॑ताम् ।
 वि॒भ्राज॑मानाँश्च॒मसाँ॑ अहे॒वावे॑न॒त्वष्टा॑ च॒तुरो॑ ददु॒श्चान् ॥ ४.०३३.०६
 द्वाद॑श दून्यदगो॑ह्यस्याति॒थ्ये रण॑न्न॒भवः स॑सन्तः ।
 सु॒क्षेत्रा॑कृ॒ण्वन्न॑नयन्त॒ सिन्धू॑न्धन्वाति॒ष्टन्नो॑षधी॒र्निम्न॑मापः ॥ ४.०३३.०७
 रथं॑ ये चक्रुः सु॒वृत्तं॑ नरे॒ष्टां ये॑ धेनुं॑ वि॒श्वजु॑वं वि॒श्वरू॑पाम् ।
 त आ॑ त॒क्षन्त्वृ॑भवो॑ रयि॑ं नः स्वव॑सः स्वप॑सः सुह॒स्ताः ॥ ४.०३३.०८
 अपो॑ ह्येषा॑मजुषन्त॒ देवा॑ अ॒भि क्र॑त्वा म॒नसा॑ दी॒ध्यानाः॑ ।
 वाजो॑ दे॒वाना॑म॒भवत्सु॑कर्मेन्द्र॒स्य ऋ॑भु॒क्षा वरु॑णस्य॒ विभ्वा॑ ॥ ४.०३३.०९
 ये हरी॑ मे॒धयो॑क्था म॒दन्त॑ इन्द्रा॒य च॑क्रुः सुयु॒जा ये॑ अश्व॑ ।
 ते रा॒यस्पो॑षं द्रवि॒णान्य॑स्मे ध॒त्त ऋ॑भवः॒ क्षेम॑यन्तो॒ न मि॒त्रम् ॥ ४.०३३.१०
 इ॒दाहः॑ पी॒तिमु॑त वो म॒दं धु॑र्न ऋ॒ते श्रान्त॑स्य॒ सख्या॑य॒ देवाः॑ ।
 ते नून॑म॒स्मे ऋ॑भवो॒ वसू॑नि॒ तृती॑ये॒ अस्मि॑न्सव॒ने द॑धात ॥ ४.०३३.११

ऋभु॑र्विभ्वा॒ वाज॑ इन्द्रो॑ नो॒ अच्छे॑मं॒ यज्ञं॑ र॒त्नधे॑योप॑ यात ।
 इ॒दा हि॑ वो॑ धिषणा॑ दे॒व्यह्ना॑मधात्पी॒तिं सं म॑दा॒ अग॑मता वः ॥ ४.०३४.०१
 वि॒दाना॑सो॒ जन्म॑नो॒ वाज॑रत्ना॒ उत॑ ऋ॒तुभि॑र्ऋ॒भवो॑ मा॒दय॑ध्वम् ।
 सं वो॑ म॒दा अ॑गम॒त सं पु॑र॒धिः सु॑वीरा॒मस्मे॑ र॒यिमे॑र॒यध्व॑म् ॥ ४.०३४.०२
 अ॒यं वो॑ य॒ज्ञ ऋ॑भवो॒ऽकारि॑ यमा॒ मनु॑ष्वत्प्र॒दिवो॑ दधि॒ध्वे ।
 प्र वो॑ऽच्छा॑ जुजुषा॒णासो॑ अ॒स्थुर॑भू॒त वि॒श्वे अ॑ग्रि॒योत॑ वा॒जाः ॥ ४.०३४.०३
 अ॒भूद्दु॑ वो॒ विध॑ते र॒त्नधे॑यमि॒दा न॑रो दाशु॒षे म॑र्त्या॒य ।
 पि॒बत॑ वा॒जा ऋ॑भवो॒ ददे॑ वो॒ महि॑ तृती॒यं स॑र्व॒नं म॑दा॒य ॥ ४.०३४.०४
 आ वा॑जा या॒तोप॑ न ऋ॒भुक्षा॑ महो॒ नरो॑ द्रवि॒णसो॑ गृ॒णानाः॑ ।
 आ वः॑ पी॒तयो॑ऽभि॒पित्वे॑ अ॒ह्नामि॑मा अस्तं॑ नव॒स्व इ॑व ग॒मन् ॥ ४.०३४.०५
 आ न॑पातः शव॒सो या॑त॒नोपे॑मं॒ यज्ञं॑ नम॒सा हू॑यमा॒नाः ।
 स॒जोष॑सः॒ सूरयो॑ य॒स्य च॑ स्थ॒ मध्वः॑ पात॒ रत्न॑धा॒ इन्द्र॑वन्तः ॥ ४.०३४.०६

सजोषा इन्द्र वरुणेन सोमं सजोषाः पाहि गिर्वणो मरुद्भिः ।
 अग्नेपाभिर्ऋतुपाभिः सजोषा ग्नास्पत्नीभी रत्नधाभिः सजोषाः ॥ ४.०३४.०७
 सजोषस आदित्यैर्मादियध्वं सजोषस ऋभवः पर्वतेभिः ।
 सजोषसो दैव्येना सवित्रा सजोषसः सिन्धुभी रत्नधेभिः ॥ ४.०३४.०८
 ये अश्विना ये पितरा य ऊती धेनुं ततक्षुर्ऋभवो ये अश्वान् ।
 ये असत्रा य ऋधग्रोदसी ये विभवो नरः स्वपत्यानि चक्रुः ॥ ४.०३४.०९
 ये गोमन्तं वाजवन्तं सुवीरं रयिं धत्थ वसुमन्तं पुरुक्षुम् ।
 ते अग्नेपा ऋभवो मन्दसाना अस्मे धत्त ये च रातिं गृणन्ति ॥ ४.०३४.१०
 नापाभूत न वोऽतीतृषामानिःशस्ता ऋभवो यज्ञे अस्मिन् ।
 समिन्द्रेण मदथ सं मरुद्भिः सं राजभी रत्नधेयाय देवाः ॥ ४.०३४.११

इहोप यात शवसो नपातः सौधन्वना ऋभवो माप भूत ।
 अस्मिन्हि वः सवने रत्नधेयं गमन्त्विन्द्रमनु वो मदासः ॥ ४.०३५.०१
 आगन्नृभूणामिह रत्नधेयमभूत्सोमस्य सुषुतस्य पीतिः ।
 सुकृत्या यत्स्वपस्यया च एकं विचक्र चमसं चतुर्धा ॥ ४.०३५.०२
 व्यकृणोत चमसं चतुर्धा सखे वि शिक्षेत्यब्रवीत ।
 अथैत वाजा अमृतस्य पन्थां गणं देवानामृभवः सुहस्ताः ॥ ४.०३५.०३
 किम्मयः स्वचचमस एष आस यं काव्येन चतुरो विचक्र ।
 अथा सुनुध्वं सवनं मदाय पात ऋभवो मधुनः सोम्यस्य ॥ ४.०३५.०४
 शच्याकर्त पितरा युवाना शच्याकर्त चमसं देवपानम् ।
 शच्या हरी धनुतरावतष्टेन्द्रवाहावृभवो वाजरत्नाः ॥ ४.०३५.०५
 यो वः सुनोत्याभिपित्वे अह्ना तीव्रं वाजासः सवनं मदाय ।
 तस्मै रयिमृभवः सर्ववीरमा तक्षत वृषणो मन्दसानाः ॥ ४.०३५.०६
 प्रातः सुतर्मापिबो हर्यश्व माध्यंदिनं सवनं केवलं ते ।
 समृभुभिः पिबस्व रत्नधेभिः सखीयां इन्द्र चकृषे सुकृत्या ॥ ४.०३५.०७
 ये देवासो अभवता सुकृत्या श्येना इवेदधि दिवि निषिद ।
 ते रत्नं धात शवसो नपातः सौधन्वना अभवतामृतासः ॥ ४.०३५.०८
 यत्तृतीयं सवनं रत्नधेयमकृणुध्वं स्वपस्या सुहस्ताः ।
 तद्भुवः परिषिक्तं व एतत्सं मदेभिरिन्द्रियेभिः पिबध्वम् ॥ ४.०३५.०९

अनश्वो जातो अनभीशुस्क्थ्योऽरथस्त्रिचक्रः परि वर्तते रजः ।
 महत्तद्वो देव्यस्य प्रवाचनं द्यामृभवः पृथिवीं यच्च पुष्यथ ॥ ४.०३६.०१
 रथं ये चक्रुः सुवृतं सुचेतसोऽविह्वरन्तं मनसस्परि ध्यया ।
 तां ऊ न्वस्स्य सवनस्य पीतय आ वो वाजा ऋभवो वेदयामसि ॥ ४.०३६.०२
 तद्वो वाजा ऋभवः सुप्रवाचनं देवेषु विभवो अभवन्महित्वनम् ।
 जिब्री यत्सन्ता पितरा सनाजुरा पुनर्युवाना चरथाय तक्षथ ॥ ४.०३६.०३

एकं वि चक्र चमसं चतुर्वयं निश्चर्मणो गामरिणीत धीतिभिः ।
 अथा देवेष्वमृतत्वमानश श्रुष्टी वाजा ऋभवस्तद्व उक्थ्यम् ॥ ४.०३६.०४
 ऋभुतो रयिः प्रथमश्रवस्तमो वाजश्रुतासो यमजीजनन्नरः ।
 विभ्वतष्टो विदथेषु प्रवाच्यो यं देवासोऽवथा स विचर्षणिः ॥ ४.०३६.०५
 स वाज्यर्वा स ऋषिर्वचस्यया स शूरो अस्ता पृतनासु दुष्टरः ।
 स रायस्पोषं स सुवीर्यं दधे यं वाजो विभ्वां ऋभवो यमाविषुः ॥ ४.०३६.०६
 श्रेष्ठं वः पेशो अधि धायि दर्शतं स्तोमो वाजा ऋभवस्तं जुजुष्टन ।
 धीरासो हि ष्ठा क्वयो विपश्चित्तस्तान्व एना ब्रह्मणा वेदयामसि ॥ ४.०३६.०७
 यूयमस्मभ्यं धिषणाभ्यस्परि विद्वांसो विश्वा नयाणि भोजना ।
 द्युमन्तं वाजं वृषशुष्ममुत्तममा नो रयिमृभवस्तक्षता वयः ॥ ४.०३६.०८
 इह प्रजामिह रयिं रराणा इह श्रवो वीरवत्तक्षता नः ।
 येन वयं चितयेमात्यन्यान्तं वाजं चित्रमृभवो ददा नः ॥ ४.०३६.०९

उप नो वाजा अश्वरमृभुक्षा देवा यात पथिभिर्देवयानैः ।
 यथा यज्ञं मनुषो विक्ष्वाऽसु दधिध्वे रणवाः सुदिनेष्वह्नाम् ॥ ४.०३७.०१
 ते वो हृदे मनसे सन्तु यज्ञा जुष्टासो अद्य घृतनिर्णिजो गुः ।
 प्र वः सुतासो हरयन्त पूर्णाः क्रत्वे दक्षाय हर्षयन्त पीताः ॥ ४.०३७.०२
 त्र्युदायं देवहितं यथा वः स्तोमो वाजा ऋभुक्षणो ददे वः ।
 जुह्वे मनुष्वदुपरासु विक्षु युष्मे सचा बृहद्विवेषु सोमम् ॥ ४.०३७.०३
 पीवोअश्वाः शुचद्रथा हि भूतायःशिप्रा वाजिनः सुनिष्काः ।
 इन्द्रस्य सूनो शवसो नपातोऽनु वञ्चेत्यग्रियं मदाय ॥ ४.०३७.०४
 ऋभुमृभुक्षणो रयिं वाजे वाजिन्तमं युजम् ।
 इन्द्रस्वन्तं हवामहे सदासातममश्विनम् ॥ ४.०३७.०५
 सेदृभवो यमवथ यूयमिन्द्रश्च मर्त्यम् ।
 स धीभिरस्तु सनिता मेधसाता सो अर्वता ॥ ४.०३७.०६
 वि नो वाजा ऋभुक्षणः पथश्चितन यष्टवे ।
 अस्मभ्यं सूरयः स्तुता विश्वा आशास्तरिषणि ॥ ४.०३७.०७
 तं नो वाजा ऋभुक्षण इन्द्र नासत्या रयिम् ।
 समश्च चर्षणिभ्य आ पुरु शस्त मघत्तये ॥ ४.०३७.०८

उत्तो हि वां दात्रा सन्ति पूर्वा या पूरुभ्यस्त्रसदस्युर्नितोशे ।
 क्षेत्रासां ददथुरुर्वरासां घनं दस्युभ्यो अभिभूतिमुग्रम् ॥ ४.०३८.०१
 उत् वाजिनं पुरुनिष्पिध्वानं दधिक्रामु ददथुर्विष्वकृष्टिम् ।
 ऋजिप्यं श्येनं प्रुषितप्सुमाशुं चकृत्यमर्यो नृपतिं न शूरम् ॥ ४.०३८.०२
 यं सीमनु प्रवतेव द्रवन्तं विश्वः पूरुर्मदति हर्षमाणः ।
 पडिभर्गृध्यन्तं मेधयुं न शूरं रथतुरं वातमिव ध्रजन्तम् ॥ ४.०३८.०३

यः स्मारुन्धानो गध्या समत्सु सनुतरश्चरति गोषु गच्छन् ।
 आविर्ऋजीको विदथा निचिक्यत्तिरो अरति पर्याप आयोः ॥ ४.०३८.०४
 उत स्मैनं वस्त्रमथिं न तायुमनु क्रोशन्ति क्षितयो भरेषु ।
 नीचायमानं जसुरिं न श्येनं श्रवश्चाच्छा पशुमच्च यूथम् ॥ ४.०३८.०५
 उत स्मासु प्रथमः सरिष्यन्नि वेवति श्रेणिभी रथानाम् ।
 स्रजं कृण्वानो जन्यो न शुभ्वा रेणुं रेरिहत्किरणं ददश्चान् ॥ ४.०३८.०६
 उत स्य वाजी सहुरिर्ऋतावा शुश्रूषमाणस्तन्वा समर्ये ।
 तुरं यतीषु तुरयन्नृजिप्योऽधि भ्रुवोः किरते रेणुमृज्जन् ॥ ४.०३८.०७
 उत स्मास्य तन्यतोरिव द्योर्ऋधायतो अभियुजो भयन्ते ।
 यदा सहस्रमभि षीमयोधीदुर्वर्तुः स्मा भवति भीम ऋज्जन् ॥ ४.०३८.०८
 उत स्मास्य पनयन्ति जना जूतिं कृष्टिप्रो अभिभूतिमाशोः ।
 उतैनमाहुः समिथे वियन्तः परा दधिक्रा असरत्सहस्रैः ॥ ४.०३८.०९
 आ दधिक्राः शवसा पञ्च कृष्टीः सूर्य इव ज्योतिषापस्तान ।
 सहस्रसाः शतसा वाज्यवा पृणक्तु मध्वा समिमा वचांसि ॥ ४.०३८.१०

आशुं दधिक्रां तमु नु ष्टवाम दिवस्पृथिव्या उत चर्किराम ।
 उच्छन्तीर्मांमुषसः सूदयन्त्वति विश्वानि दुरितानि पर्षन् ॥ ४.०३९.०१
 महश्चर्कर्म्यर्वतः क्रतुप्रा दधिक्राव्णः पुस्वारस्य वृष्णः ।
 यं पूरुभ्यो दीदिवांसं नागिनं ददथुर्मित्रावरुणा ततुरिम् ॥ ४.०३९.०२
 यो अश्वस्य दधिक्राव्णो अकारित्समिद्ध अग्ना उषसो व्युष्टौ ।
 अनागसं तमदितिः कृणोतु स मित्रेण वरुणेना सजोषाः ॥ ४.०३९.०३
 दधिक्राव्ण इष ऊर्जो महो यदमन्महि मरुतां नाम भद्रम् ।
 स्वस्तये वरुणं मित्रमग्निं हवामह इन्द्रं वज्रबाहुम् ॥ ४.०३९.०४
 इन्द्रमिवेदुभये वि ह्वयन्त उदीराणा यज्ञमुपप्रयन्तः ।
 दधिक्रामु सूदनं मर्त्याय ददथुर्मित्रावरुणा नो अश्वम् ॥ ४.०३९.०५
 दधिक्राव्णो अकारिषं जिष्णोरश्वस्य वाजिनः ।
 सुरभि नो मुखा करत्प्र ण आयूषि तारिषत् ॥ ४.०३९.०६

दधिक्राव्ण इदु नु चर्किराम विश्वा इन्मामुषसः सूदयन्तु ।
 अपामग्नेरुषसः सूर्यस्य बृहस्पतेराङ्गिरसस्य जिष्णोः ॥ ४.०४०.०१
 सत्वा भरिषो गविषो दुवन्यसच्छवस्यादिष उषसस्तुरण्यसत् ।
 सत्यो द्रवो द्रवरः पतंगरो दधिक्रावेषमूर्जं स्वर्जनत् ॥ ४.०४०.०२
 उत स्मास्य द्रवतस्तुरण्यतः पणं न वेरनु वाति प्रगर्धिनः ।
 श्येनस्येव ध्रजतो अङ्कुसं परि दधिक्राव्णः सहोर्जा तरित्रतः ॥ ४.०४०.०३
 उत स्य वाजी क्षिपणिं तुरण्यति ग्रीवायां बद्धो अपिकक्ष आसनि ।
 क्रतुं दधिक्रा अनु संतवीत्वत्पथामङ्कास्यन्वापनीफणत् ॥ ४.०४०.०४

हंसः शुचिषद्वसुरन्तरिक्षसद्धोता वेदिषदतिथिर्दुरोणसत् ।
नृषद्वरसदृतसद्योमिसदब्जा गोजा ऋतजा अद्रिजा ऋतम् ॥ ४.०४०.०५

इन्द्रा को वां वरुणा सुम्नमापु स्तोमो हविष्माँ अमृतो न होता ।
यो वां हृदि ऋतुमाँ अस्मदुक्तः पस्पर्शादिन्द्रावरुणा नमस्वान् ॥ ४.०४१.०१
इन्द्रा ह यो वरुणा चक्र आपी देवो मर्तः सख्याय प्रयस्वान् ।
स हन्ति वृत्रा समिथेषु शत्रूनवोभिर्वा महद्भिः स प्र शृणवे ॥ ४.०४१.०२
इन्द्रा ह रत्नं वरुणा धेष्टेत्था नृभ्यः शशमानेभ्यस्ता ।
यदी सखाया सख्याय सोमैः सुतेभिः सुप्रयसा मादयैते ॥ ४.०४१.०३
इन्द्रा युवं वरुणा दिद्युमस्मिन्नोजिष्ठमुग्रा नि वधिष्टं वज्रम् ।
यो नो दुरेवो वृकतिर्देभीतिस्तस्मिन्मिमाथामभिभूत्योजः ॥ ४.०४१.०४
इन्द्रा युवं वरुणा भूतमस्या धियः प्रेतारा वृषभेव धेनोः ।
सा नो दुहीयद्यवसेव गत्वी सहस्रधारा पर्यसा मही गौः ॥ ४.०४१.०५
तोके हिते तनय उर्वरासु सूरौ दृशीके वृषणश्च पौंस्ये ।
इन्द्रा नो अत्र वरुणा स्यातामवोभिर्दस्मा परितक्म्यायाम् ॥ ४.०४१.०६
युवामिद्वयवसे पूर्व्याय परि प्रभूती गविषः स्वापी ।
वृणीमहे सख्याय प्रियाय शूरा मंहिष्ठा पितरेव शम्भू ॥ ४.०४१.०७
ता वां धियोऽवसे वाजयन्तीराजिं न जग्मुर्युवयूः सुदानू ।
श्रिये न गाव उप सोममस्थुरिन्द्रं गिरो वरुणं मे मनीषाः ॥ ४.०४१.०८
इमा इन्द्रं वरुणं मे मनीषा अगमन्नुप द्रविणमिच्छमानाः ।
उपेमस्थुजोष्टार इव वस्वो रघ्वीरिव श्रवसो भिक्षमाणाः ॥ ४.०४१.०९
अश्वयस्य त्मना रथ्यस्य पुष्टेर्नित्यस्य रायः पतयः स्याम ।
ता चक्रणा ऊतिभिर्नव्यसीभिरस्मन्ना रायो नियुतः सचन्ताम् ॥ ४.०४१.१०
आ नो बृहन्ता बृहतीभिरूती इन्द्र यातं वरुण वाजसातौ ।
यद्विद्यवः पृतनासु प्रक्रीळान्तस्य वां स्याम सनितार आजेः ॥ ४.०४१.११

मम द्विता राष्ट्रं क्षत्रियस्य विश्वायोर्विश्वे अमृता यथा नः ।
ऋतुं सचन्ते वरुणस्य देवा राजामि कृष्टेरुपमस्य वत्रेः ॥ ४.०४२.०१
अहं राजा वरुणो मह्यं तान्यसुर्याणि प्रथमा धारयन्त ।
ऋतुं सचन्ते वरुणस्य देवा राजामि कृष्टेरुपमस्य वत्रेः ॥ ४.०४२.०२
अहमिन्द्रो वरुणस्ते महित्वोर्वी गभीरे रजसी सुमेके ।
त्वष्टेव विश्वा भुवनानि विद्वान्समैरयं रोदसी धारयं च ॥ ४.०४२.०३
अहमपो अपिन्वमुक्षमाणा धारयं दिवं सदन ऋतस्य ।
ऋतेन पुत्रो अदितेऋतावोत त्रिधातु प्रथयद्वि भूमं ॥ ४.०४२.०४
मां नरः स्वश्वा वाजयन्तो मां वृताः समरणे हवन्ते ।
कृणोम्याजिं मघवाहमिन्द्र इयमि रेणुमभिभूत्योजाः ॥ ४.०४२.०५

अहं ता विश्वा चकरं नकिर्मा दैव्यं सहो वरते अप्रतीतम् ।
 यन्मा सोमासो ममदन्यदुक्थोभे भयिते रजसी अपारे ॥ ४.०४२.०६
 विदुष्टे विश्वा भुवनानि तस्य ता प्र ब्रवीषि वरुणाय वेधः ।
 त्वं वृत्राणि शृण्विषे जघन्वान्त्वं वृताँ अरिणा इन्द्र सिन्धून् ॥ ४.०४२.०७
 अस्माकमत्र पितरस्त आसन्सप्त ऋषयो दौर्गहि बध्यमानि ।
 त आयजन्त त्रसदस्युमस्या इन्द्रं न वृत्रतुरमर्धदेवम् ॥ ४.०४२.०८
 पुरुकुत्सानी हि वामदाशद्व्येभिरिन्द्रावरुणा नमोभिः ।
 अथा राजानं त्रसदस्युमस्या वृत्रहणं ददथुरर्धदेवम् ॥ ४.०४२.०९
 राया वयं ससवांसो मदेम हव्येन देवा यवसेन गावः ।
 तां धेनुमिन्द्रावरुणा युवं नो विश्वाहा धत्तमनपस्फुरन्तीम् ॥ ४.०४२.१०

क उ श्रवत्कतमो यज्ञियानां वन्दारु देवः कतमो जुषाते ।
 कस्येमां देवीममृतेषु प्रेष्ठां हृदि श्रेषाम सुष्टुतिं सुहृव्याम् ॥ ४.०४३.०१
 को मृळाति कतम आर्गमिष्ठो देवानामु कतमः शम्भविष्ठः ।
 रथं कमाहुर्द्रवदश्वमाशुं यं सूर्यस्य दुहितावृणीत ॥ ४.०४३.०२
 मक्षु हि ष्मा गच्छथ ईवतो दूनिन्द्रो न शक्तिं परितकम्यायाम् ।
 दिव आजाता दिव्या सुपर्णा कया शचीनां भवथः शचिष्ठा ॥ ४.०४३.०३
 का वां भृदुपमातिः कया न आश्विना गमथो ह्यमाना ।
 को वां महश्चित्यजसो अभीक उरुष्यत माध्वी दस्रा न ऊती ॥ ४.०४३.०४
 उरु वां रथः परि नक्षति द्यामा यत्समुद्रादभि वर्तते वाम् ।
 मध्वा माध्वी मधु वां प्रुषायन्यत्सीं वां पृक्षो भुरजन्त पक्वाः ॥ ४.०४३.०५
 सिन्धुर्हं वां रसया सिञ्चदश्वान्घृणा वयोऽरुषासः परि गमन् ।
 तद्गुषु वामजिरं चेति यानं येन पती भवथः सूर्यायाः ॥ ४.०४३.०६
 इहेह यद्वा समना पपृक्षे सेयमस्मे सुमतिर्वाजरत्ना ।
 उरुष्यतं जरितारं युवं हं श्रितः कामो नासत्या युवद्रिक् ॥ ४.०४३.०७

तं वां रथं वयमद्या हुवेम पृथुज्रयमश्विना संगति गोः ।
 यः सूर्या वहति वन्धुरायुर्गिर्वाहसं पुस्तमं वसूयुम् ॥ ४.०४४.०१
 युवं श्रियमश्विना देवता तां दिवो नपाता वनथः शचीभिः ।
 युवोर्वपुरभि पृक्षः सचन्ते वहन्ति यत्ककुहासो रथे वाम् ॥ ४.०४४.०२
 को वामद्या करते रातहव्य ऊतये वा सुतपेयाय वाकैः ।
 ऋतस्य वा वनुषे पूर्याय नमो येमानो अश्विना ववर्तत् ॥ ४.०४४.०३
 हिरण्ययेन पुरुभू रथेनिमं यज्ञं नासत्योप यातम् ।
 पिबाथ इन्मधुनः सोम्यस्य दधथो रत्नं विधते जनाय ॥ ४.०४४.०४
 आ नो यात दिवो अच्छा पृथिव्या हिरण्ययेन सुवृता रथेन ।
 मा वामन्ये नि यमन्देवयन्तः सं यद्दे नाभिः पूर्या वाम् ॥ ४.०४४.०५

नू नो रयिं पुखीरं बृहन्तं दस्रा मिमाथामुभयेष्वस्मे ।
 नरो यद्वामश्विना स्तोममावन्सधस्तुतिमाजमीळ्हासो अगमन् ॥ ४.०४४.०६
 इहेह यद्वा समना पपृक्षे सेयमस्मे सुमतिर्वाजरत्ना ।
 उरुष्यतं जरितारं युवं ह श्रितः कामो नासत्या युवद्रिक् ॥ ४.०४४.०७

एष स्य भानुरुदियति युज्यते रथः परिज्मा दिवो अस्य सानवि ।
 पृक्षासो अस्मिन्मिथुना अधि त्रयो दृतिस्तुरीयो मधुनो वि रप्शते ॥ ४.०४५.०१
 उद्वा पृक्षासो मधुमन्त ईरते रथा अश्वास उषसो व्युष्टिषु ।
 अपोर्णुवन्तस्तम आ परीवृतं स्वर्णं शुक्रं तन्वन्त आ रजः ॥ ४.०४५.०२
 मध्वः पिबतं मधुपेभिरासभिस्त प्रियं मधुने युज्जाथां रथम् ।
 आ वर्तनिं मधुना जिन्वथस्पथो दृतिं वहेथे मधुमन्तमश्विना ॥ ४.०४५.०३
 हंसासो ये वां मधुमन्तो अस्त्रिधो हिरण्यपर्णा उहुव उषर्बुधः ।
 उद्प्रुतो मन्दिनो मन्दिनिस्पृशो मध्वो न मक्षः सर्वनानि गच्छथः ॥ ४.०४५.०४
 स्वध्वरासो मधुमन्तो अग्नय उन्ना जरन्ते प्रति वस्तोरश्विना ।
 यन्निक्तहस्तस्तरणिर्विचक्षणः सोमं सुषाव मधुमन्तमद्रिभिः ॥ ४.०४५.०५
 अकेनिपासो अहभिर्देविध्वतः स्वर्णं शुक्रं तन्वन्त आ रजः ।
 सूरिश्चिदश्वान्युयुजान ईयते विश्वा अनु स्वधया चेतथस्पथः ॥ ४.०४५.०६
 प्र वामवोचमश्विना धियंधा रथः स्वश्वो अजरो यो अस्ति ।
 येन सद्यः परि रजांसि याथो हविष्मन्तं तरणिं भोजमच्छ ॥ ४.०४५.०७

अग्रं पिबा मधूनां सुतं वायो दिविष्टिषु ।
 त्वं हि पूर्वपा असि ॥ ४.०४६.०१
 शतेना नो अभिष्टिभिर्नियुत्वा इन्द्रसारथिः ।
 वायो सुतस्य तृम्पतम् ॥ ४.०४६.०२
 आ वां सहस्रं हरय इन्द्रवायू अभि प्रयः ।
 वहन्तु सोमपीतये ॥ ४.०४६.०३
 रथं हिरण्यवन्धुरमिन्द्रवायू स्वध्वरम् ।
 आ हि स्थाथो दिविस्पृशम् ॥ ४.०४६.०४
 रथेन पृथुपाजसा दाश्वासमुप गच्छतम् ।
 इन्द्रवायू इहा गतम् ॥ ४.०४६.०५
 इन्द्रवायू अयं सुतस्तं देवेभिः सजोषसा ।
 पिबतं दाशुषो गृहे ॥ ४.०४६.०६
 इह प्रयाणमस्तु वामिन्द्रवायू विमोचनम् ।
 इह वां सोमपीतये ॥ ४.०४६.०७

वायो शुक्रो अयामि ते मध्वो अग्रं दिविष्टिषु ।

आ याहि सोमपीतये स्पर्हो देव नियुत्वता ॥ ४.०४७.०१
 इन्द्रश्च वायवेषां सोमानां पीतिमर्हथः ।
 युवां हि यन्तीन्दवो निम्नमापो न सध्र्यक् ॥ ४.०४७.०२
 वायविन्द्रश्च शुष्मिणा सरथं शवसस्पती ।
 नियुत्वन्ता न ऊतय आ यातं सोमपीतये ॥ ४.०४७.०३
 या वां सन्ति पुस्स्पृहो नियुतो दाशुषे नरा ।
 अस्मे ता यज्ञवाहसेन्द्रवायु नि यच्छतम् ॥ ४.०४७.०४

विहि होत्रा अवीता विपो न रायो अर्यः ।
 वायवा चन्द्रेण रथेन याहि सुतस्य पीतये ॥ ४.०४८.०१
 नियुवाणो अशस्तीर्नियुत्वा इन्द्रसारथिः ।
 वायवा चन्द्रेण रथेन याहि सुतस्य पीतये ॥ ४.०४८.०२
 अनु कृष्णे वसुधिती येमाते विश्वपेशसा ।
 वायवा चन्द्रेण रथेन याहि सुतस्य पीतये ॥ ४.०४८.०३
 वहन्तु त्वा मनोयुजो युक्तासो नवतिर्नव ।
 वायवा चन्द्रेण रथेन याहि सुतस्य पीतये ॥ ४.०४८.०४
 वायो शतं हरीणां युवस्व पोष्याणाम् ।
 उत वा ते सहस्रिणो रथ आ यातु पाजसा ॥ ४.०४८.०५

इदं वामास्ये हविः प्रियमिन्द्राबृहस्पती ।
 उक्थं मदश्च शस्यते ॥ ४.०४९.०१
 अयं वां परिषिच्यते सोम इन्द्राबृहस्पती ।
 चार्सुमदाय पीतये ॥ ४.०४९.०२
 आ न इन्द्राबृहस्पती गृहमिन्द्रश्च गच्छतम् ।
 सोमपा सोमपीतये ॥ ४.०४९.०३
 अस्मे इन्द्राबृहस्पती रयिं धत्तं शतग्विनम् ।
 अश्वान्तं सहस्रिणाम् ॥ ४.०४९.०४
 इन्द्राबृहस्पती वयं सुते गीर्भिर्हवामहे ।
 अस्य सोमस्य पीतये ॥ ४.०४९.०५
 सोममिन्द्राबृहस्पती पिबतं दाशुषो गृहे ।
 मादयेथां तदोकसा ॥ ४.०४९.०६

यस्तस्तम्भ सहसा वि ज्मो अन्तान्बृहस्पतिस्त्रिषधस्थो रवेण ।
 तं प्रत्नास ऋषयो दीध्यानाः पुरो विप्रा दधिरे मन्द्रजिह्वम् ॥ ४.०५०.०१
 धुनेतयः सुप्रकेतं मदन्तो बृहस्पते अभि ये नस्ततस्रे ।
 पृषन्तं सुप्रमदब्धमूर्ध्वं बृहस्पते रक्षतादस्य योनिम् ॥ ४.०५०.०२

बृहस्पते या परमा परावदत आ त ऋतस्पृशो नि षेदुः ।
 तुभ्यं खाता अक्ता अद्रिदुग्धा मध्वः श्वेतन्त्यभितो विरप्शम् ॥ ४.०५०.०३
 बृहस्पतिः प्रथमं जायमानो महो ज्योतिषः परमे व्योमन् ।
 सप्तास्यस्तुविजातो रवेण वि सप्तरश्मिरधमत्तमांसि ॥ ४.०५०.०४
 स सुष्टुभा स ऋक्वता गणेन वलं रुरोज फलिगं रवेण ।
 बृहस्पतिरुन्निया हव्यसूदः कनिक्रदद्वावशतीरुदाजत् ॥ ४.०५०.०५
 एवा पित्रे विश्वदेवाय वृष्णे यज्ञैर्विधेम नमसा हविर्भिः ।
 बृहस्पते सुप्रजा वीरवन्तो वयं स्याम पतयो रयीणाम् ॥ ४.०५०.०६
 स इद्राजा प्रतिजन्यानि विश्वा शुष्मेण तस्थावभि वीर्येण ।
 बृहस्पतिं यः सुभृतं विभर्ति वल्गुयति वन्दते पूर्वभाजम् ॥ ४.०५०.०७
 स इत्क्षेति सुधित ओकसि स्वे तस्मा इळा पिन्वते विश्वदानीम् ।
 तस्मै विशः स्वयमेवा नमन्ते यस्मिन्ब्रह्मा राजनि पूर्व एति ॥ ४.०५०.०८
 अप्रतीतो जयति सं धनानि प्रतिजन्यान्युत या सजन्या ।
 अवस्यवे यो वरिवः कृणोति ब्रह्मणे राजा तमवन्ति देवाः ॥ ४.०५०.०९
 इन्द्रश्च सोमं पिबतं बृहस्पतेऽस्मिन्यज्ञे मन्दसाना वृषण्वसू ।
 आ वा विशन्तिवन्दवः स्वाभुवोऽस्मे रयिं सर्ववीरं नि यच्छतम् ॥ ४.०५०.१०
 बृहस्पत इन्द्र वर्धतं नः सचा सा वा सुमतिभूत्वस्मे ।
 अविष्टं धियो जिगृतं पुरंधीर्जजस्तमर्यो वनुषामरातीः ॥ ४.०५०.११

इदमु त्यत्पुस्तमं पुरस्ताज्ज्योतिस्तमसो व्युनावदस्थात् ।
 नूनं दिवो दुहितरो विभातीर्गातुं कृणवन्नुषसो जनाय ॥ ४.०५१.०१
 अस्थुरु चित्रा उषसः पुरस्तान्मिता इव स्वरवोऽध्वरेषु ।
 व्यू ब्रजस्य तमसो द्वारोच्छन्तीरब्रञ्छुचयः पावकाः ॥ ४.०५१.०२
 उच्छन्तीरद्य चितयन्त भोजान्नाधोदेयायोषसो मघोनीः ।
 अचित्रे अन्तः पणयः ससन्त्वबुध्यमानास्तमसो विमध्ये ॥ ४.०५१.०३
 कुवित्स देवीः सनयो नवो वा यामो बभूयादुषसो वो अद्य ।
 येना नवगवे अङ्गिरे दशगवे सप्तास्ये रेवती रेवदूष ॥ ४.०५१.०४
 यूयं हि देवीऋतयुग्भिरश्वैः परिप्रयाथ भुवनानि सद्यः ।
 प्रबोधयन्तीरुषसः ससन्तं द्विपाच्चतुष्पाच्चरथाय जीवम् ॥ ४.०५१.०५
 क्वं स्विदासां कतमा पुराणी यया विधाना विदधुर्ऋभूणाम् ।
 शुभं यच्छुभ्रा उषसश्चरन्ति न वि ज्ञायन्ते सदृशीरजुर्याः ॥ ४.०५१.०६
 ता घा ता भद्रा उषसः पुरासुरभिष्टिदुम्ना ऋतजातसत्याः ।
 यास्वीजानः शशमान उक्थैः स्तुवञ्छंसन्द्रविणं सद्य आप ॥ ४.०५१.०७
 ता आ चरन्ति समना पुरस्तात्समानतः समना प्रप्रथानाः ।
 ऋतस्य देवीः सदसो बुधाना गवां न सर्गा उषसो जरन्ते ॥ ४.०५१.०८
 ता इन्नवेऽव समना समानीरमीतवर्णा उषसश्चरन्ति ।

गूहन्तीरभ्वमसितं रुशद्भिः शुक्रास्तनूभिः शुचयो रुचानाः ॥ ४.०५१.०९
 रियं दिवो दुहितरो विभातीः प्रजावन्तं यच्छतास्मासु देवीः ।
 स्योनादा वः प्रतिबुध्यमानाः सुवीर्यस्य पतयः स्याम ॥ ४.०५१.१०
 तद्वो दिवो दुहितरो विभातीरुपं ब्रुव उषसो यज्ञकेतुः ।
 वयं स्याम यशसो जनेषु तद्द्वौश्च धत्तां पृथिवी च देवी ॥ ४.०५१.११

प्रति ष्या सूनरी जनी व्युच्छन्ती परि स्वसुः ।
 दिवो अदर्शि दुहिता ॥ ४.०५२.०१
 अश्वेव चित्रारुषी माता गवामृतावरी ।
 सखाभूदश्विनोरुषाः ॥ ४.०५२.०२
 उत सखास्यश्विनोस्त माता गवामसि ।
 उत्तोषो वस्व ईशिषे ॥ ४.०५२.०३
 यावयद्द्वेषसं त्वा चिकित्वित्सूनृतावरि ।
 प्रति स्तोमैरभुत्स्महि ॥ ४.०५२.०४
 प्रति भद्रा अदृक्षत गवां सर्गा न रश्मयः ।
 ओषा अप्रा उरु ज्रयः ॥ ४.०५२.०५
 आपप्रुषी विभावरि व्यावज्योतिषा तमः ।
 उषो अनु स्वधामव ॥ ४.०५२.०६
 आ द्यां तनोषि रश्मभिरान्तरिक्षमुरु प्रियम् ।
 उषः शुक्रेण शोचिषा ॥ ४.०५२.०७

तद्देवस्य सवितुर्वार्यं महद्वृणीमहे असुरस्य प्रचेतसः ।
 छर्दियेन दाशुषे यच्छति त्मना तन्नो महा उदयान्देवो अक्तुभिः ॥ ४.०५३.०१
 दिवो धर्ता भुवनस्य प्रजापतिः पिशङ्गं द्रापिं प्रति मुञ्चते कविः ।
 विचक्षणः प्रथयन्नापूणञ्चूर्वजीजनत्सविता सुम्नमुक्थ्यम् ॥ ४.०५३.०२
 आप्रा रजांसि दिव्यानि पार्थिवा श्लोकं देवः कृणुते स्वाय धर्मणि ।
 प्र बाहू अस्राक्सविता सवीमनि निवेशयन्प्रसुवन्नक्तुभिर्जगत् ॥ ४.०५३.०३
 अदाभ्यो भुवनानि प्रचाकशद्वतानि देवः सविताभि रक्षते ।
 प्रास्राग्बाहू भुवनस्य प्रजाभ्यो धृतव्रतो महो अज्मस्य राजति ॥ ४.०५३.०४
 त्रिरन्तरिक्षं सविता महित्वना त्री रजांसि परिभुस्त्रीणि रोचना ।
 तिस्रो दिवः पृथिवीस्तिस्र इन्वति त्रिभिव्रतैरभि नो रक्षति त्मना ॥ ४.०५३.०५
 बृहत्सुम्नः प्रसवीता निवेशनो जगतः स्थातुरुभयस्य यो वशी ।
 स नो देवः सविता शर्म यच्छत्वस्मे क्षयाय त्रिवरूथमंसः ॥ ४.०५३.०६
 आगन्देव ऋतुभिर्वर्धतु क्षयं दधातु नः सविता सुप्रजामिषम् ।
 स नः क्षपाभिरहभिश्च जिन्वतु प्रजावन्तं रयिमस्मे समिन्वतु ॥ ४.०५३.०७

अभूद्देवः सविता वन्द्यो नु न इदानीमह्ण उपवाच्यो नृभिः ।
 वि यो रत्ना भर्जति मानवेभ्यः श्रेष्ठं नो अत्र द्रविणं यथा दधत् ॥ ४.०५४.०१
 देवेभ्यो हि प्रथमं यज्ञियेभ्योऽमृतत्वं सुवसि भगमुत्तमम् ।
 आदिद्दामानं सवितर्व्यूषेषुऽनूचीना जीविता मानुषेभ्यः ॥ ४.०५४.०२
 अर्चिती यच्चकृमा दैव्ये जने दीनैर्दक्षैः प्रभूती पूरुषत्वता ।
 देवेषु च सवितर्मानुषेषु च त्वं नो अत्र सुवतादनागसः ॥ ४.०५४.०३
 न प्रमिये सवितुर्दैव्यस्य तद्यथा विश्वं भुवनं धारयिष्यति ।
 यत्पृथिव्या वरिमन्ना स्वङ्गुरिर्वष्मिन्दिवः सुवति सत्यमस्य तत् ॥ ४.०५४.०४
 इन्द्रज्येष्ठान्बृहद्भ्यः पर्वतेभ्यः क्षयाँ एभ्यः सुवसि पस्त्यावतः ।
 यथायथा पतयन्तो वियेमिर एवैव तस्थुः सवितः सवायं ते ॥ ४.०५४.०५
 ये ते त्रिरहन्सवितः सवासो दिवेदिवे सौभगमासुवन्ति ।
 इन्द्रो द्यावापृथिवी सिन्धुरिङ्गिरादित्यैर्नो अदितिः शर्म यंसत् ॥ ४.०५४.०६

को वस्त्राता वसवः को वस्ता द्यावाभूमी अदिते त्रासीथां नः ।
 सहीयसो वरुण मित्र मर्तात्को वोऽध्वरे वरिवो धाति देवाः ॥ ४.०५५.०१
 प्र ये धामानि पूव्याण्यर्चान्वि यदुच्छ्रान्वियेतारो अमूराः ।
 विधातारो वि ते दधुरजसा ऋतधीतयो रुरुचन्त दस्माः ॥ ४.०५५.०२
 प्र पस्त्यामदिति सिन्धुमर्कैः स्वस्तिमीळे सख्याय देवीम् ।
 उभे यथा नो अहनी निपात उषासानक्ता करतामदब्धे ॥ ४.०५५.०३
 व्यर्थमा वरुणश्चेति पन्थामिषस्पतिः सुवितं गातुमग्निः ।
 इन्द्राविष्णू नृवदु षु स्तवाना शर्म नो यन्तममवद्वरुथम् ॥ ४.०५५.०४
 आ पर्वतस्य मरुतामवांसि देवस्य त्रातुरत्रि भगस्य ।
 पात्पतिर्जन्यादहंसो नो मित्रो मित्रियादुत न उरुष्येत् ॥ ४.०५५.०५
 नू रोदसी अहिना बुध्येन स्तुवीत देवी अप्येभिरिष्टैः ।
 समुद्रं न संचरणे सनिष्यवो घर्मस्वरसो नद्योऽप व्रन् ॥ ४.०५५.०६
 देवेर्नो देव्यदितिर्नि पातु देवस्त्राता त्रायतामप्रयुच्छन् ।
 नहि मित्रस्य वरुणस्य धासिमर्हामसि प्रमियं सान्वग्नेः ॥ ४.०५५.०७
 अग्निरीशे वसव्यस्याग्निर्महः सौभगस्य ।
 तान्यस्मभ्यं रासते ॥ ४.०५५.०८
 उषो मघोन्या वह सूनृते वार्या पुरु ।
 अस्मभ्यं वाजिनीवति ॥ ४.०५५.०९
 तत्सु नः सविता भगो वरुणो मित्रो अर्थमा ।
 इन्द्रो नो राधसा गमत् ॥ ४.०५५.१०

मही द्यावापृथिवी इह ज्येष्ठे रुचा भवतां शुचयद्भिरकैः ।
 यत्सी वरिष्ठे बृहती विमिन्वन्नुवद्भोक्षा पप्रथानेभिरेवैः ॥ ४.०५६.०१

देवी देवेभिर्यजते यजत्रैरमिनती तस्थतुस्क्षमाणि ।
 ऋतावरी अद्रुहा देवपुत्रे यज्ञस्य नेत्री शुचयद्भिरकैः ॥ ४.०५६.०२
 स इत्स्वपा भुवनिष्वास य इमे द्यावापृथिवी जजान ।
 उर्वी गभीरे रजसी सुमेके अवंशे धीरः शच्या समैरत् ॥ ४.०५६.०३
 नू रोदसी बृहद्भिर्नो वरूथैः पत्नीवद्भिरिषयन्ती सजोषाः ।
 उरूची विश्वे यजते नि पातं धिया स्याम रथ्यः सदासाः ॥ ४.०५६.०४
 प्र वां महि द्यवी अभ्युपस्तुतिं भरामहे ।
 शुची उप प्रशस्तये ॥ ४.०५६.०५
 पुनाने तन्वा मिथः स्वेन दक्षेण राजथः ।
 ऊह्यार्थे सनादृतम् ॥ ४.०५६.०६
 मही मित्रस्य साधथस्तरन्ती पिप्रती ऋतम् ।
 परि यज्ञं नि षेदथुः ॥ ४.०५६.०७

क्षेत्रस्य पतिना वयं हितेनेव जयामसि ।
 गामश्च पोषयित्वा स नो मृळातीदृशे ॥ ४.०५७.०१
 क्षेत्रस्य पते मधुमन्तमूर्मिं धेनुरिव पयो अस्मासु धुक्ष्व ।
 मधुश्चत घृतमिव सुपूतमृतस्य नः पतयो मृळयन्तु ॥ ४.०५७.०२
 मधुमतीरोषधीर्द्याव आपो मधुमन्नो भवत्वन्तरिक्षम् ।
 क्षेत्रस्य पतिर्मधुमान्नो अस्त्वरिष्यन्तो अन्वेनं चरेम ॥ ४.०५७.०३
 शुनं वाहाः शुनं नरः शुनं कृषतु लाङ्गलम् ।
 शुनं वरत्रा बध्यन्तां शुनमष्ट्रामुदिङ्गय ॥ ४.०५७.०४
 शुनासीराविमां वाचं जुषेथां यद्विवि चक्रथुः पयः ।
 तेनेमामुप सिञ्चतम् ॥ ४.०५७.०५
 अर्वाची सुभगे भव सीते वन्दामहे त्वा ।
 यथा नः सुभगाससि यथा नः सुफलाससि ॥ ४.०५७.०६
 इन्द्रः सीतां नि गृह्णातु तां पूषानु यच्छतु ।
 सा नः पयस्वती दुहामुत्तरामुत्तरां समाम् ॥ ४.०५७.०७
 शुनं नः फाला वि कृषन्तु भूमिं शुनं कीनाशा अभि यन्तु वाहैः ।
 शुनं पर्जन्यो मधुना पयोभिः शुनासीरा शुनमस्मासु धत्तम् ॥ ४.०५७.०८

समुद्राद्गर्मिर्मधुमा उदारदुपांशुना सममृतत्वमानट् ।
 घृतस्य नाम गुह्यं यदस्ति जिह्वा देवानाममृतस्य नाभिः ॥ ४.०५८.०१
 वयं नाम प्र ब्रवामा घृतस्यास्मिन्यज्ञे धारयामा नमोभिः ।
 उप ब्रह्मा शृणवच्छस्यमानं चतुःशृङ्गोऽवमीद्गौर एतत् ॥ ४.०५८.०२
 चत्वारि शृङ्गा त्रयो अस्य पादा द्वे शीर्षे सप्त हस्तासो अस्य ।
 त्रिधा बद्धो वृषभो रोरवीति महो देवो मर्त्यो आ विवेश ॥ ४.०५८.०३

त्रिधा॑ हितं॒ पणिभिर्गुह्य॑मानं॒ गवि॑ दे॒वासो॑ घृतमन्वविन्दन् ।
 इन्द्र॑ एकं॒ सूर्य॑ एकं॒ जजान॑ वे॒नादेकं॑ स्वधया॒ निष्ट॑तक्षुः ॥ ४.०५८.०४
 ए॒ता अ॑र्षन्ति॒ हृद्यात्समुद्रा॑च्छ्र॒तव्र॑जा रि॒पुणा॑ नावचक्षे ।
 घृत॑स्य॒ धारा॑ अ॒भि चा॑कशीमि॒ हिर॑ण्ययो॑ वे॒तसो॑ मध्य॑ आसाम् ॥ ४.०५८.०५
 सम्य॑क्स्त्रवन्ति॒ सरि॑तो॒ न धेना॑ अन्त॒र्हृदा॑ मन॒सा पू॒यमा॑नाः ।
 ए॒ते अ॑र्षन्त्यूर्मयो॑ घृत॑स्य॒ मृगा॑ इ॒व क्षि॑पणोरीष॒माणाः ॥ ४.०५८.०६
 सिन्धो॑रिव॒ प्राध्व॑ने शू॒घना॑सो वा॒तप्र॑मियः प॒तय॑न्ति॒ यद्वाः ।
 घृत॑स्य॒ धारा॑ अ॒रुषो॑ न वा॒जी का॑ष्ठा॒ भिन्द॑न्नूर्मिभिः पि॒न्वमा॑नः ॥ ४.०५८.०७
 अ॒भि प्र॑वन्त॒ सम॑ने॒व योषाः॑ क॒ल्याण॑यः॒ स्मय॑मानासो अ॒ग्निम् ।
 घृत॑स्य॒ धाराः॑ स॒मिधो॑ नसन्त॒ ता जु॑षा॒णो ह॑र्यति॒ जा॒तवे॑दाः ॥ ४.०५८.०८
 क॒न्या इ॒व व॑ह॒तुमे॒तवा॑ उ॒ अ॒ज्य॑ज्जाना॒ अभि॑ चा॒कशी॑मि ।
 यत्र॑ सोमः॒ सूय॑ते॒ यत्र॑ य॒ज्ञो घृ॑तस्य॒ धारा॑ अ॒भि तत्प॑वन्ते ॥ ४.०५८.०९
 अ॒भ्यर्ष॑त सुष्टु॒तिं ग॒व्यमा॑जिम॒स्मासु॑ भ॒द्रा द्र॑वि॒णानि॑ धत्त ।
 इ॒मं य॒ज्ञं न॑यत॒ देवता॑ नो॒ घृ॑तस्य॒ धारा॑ मधु॒मत्प॑वन्ते ॥ ४.०५८.१०
 धाम॑न्ते॒ विश्वं॑ भु॒वन्म॑धि॒ श्रित॑मन्तः॒ समु॑द्रे॒ हृद्य॑न्तरा॒युषि॑ ।
 अ॒पाम॑नी॒कै समि॑थे॒ य आ॑भृ॒तस्त॑म॒श्याम॑ मधु॒मन्तं॑ त॒ ऊ॒र्मिम् ॥ ४.०५८.११

Last updated July 2, 2013

Special mention : Initial processing and help by Avinash and Shashi Sathaye,
 Avinash Chopde, Shree Devi Kumar, Sunder Hattangadi, John Gardner.
 Reprocessed from Original in final form by Detlef Eichler with additional corrections.
 See Detlef's site <http://www.detlef108.de/Rigveda.htm>
 for other details and formats.

The text is shown with accents (Anudattas, dependent Svaritas,
 and independent Svaritas including Kampas). Words are connected (agnimILe).
 Ch is doubled as in gachChati according to the rules of Rigveda-Pratishakhya.
 At the end of a word m is replaced by Anusvara M if the initial letter of the
 following word is a labial stop consonant (p, ph, b, bh, m).
 Visarga H before sh, Sh or s followed by a voiceless consonant has been restored.

Source : The Aufrecht/van Nooten/Holland (Samhita) version
 of the Rigveda (<http://www.people.fas.harvard.edu/witzel/onlineRV.htm>).
 In this text accented vowels have Udatta or 'independent Svarita' markers.
 Kampas are not shown. Words are separated (agnim ILe).
 Ch is not doubled as in gaChati. At the end of a word we find m before
 a following labial stop consonant (p, ph, b, bh, m).
 Visarga H before sh, Sh or s followed by a voiceless consonant has
 been dropped according to a rule of Rigveda-Pratishakhya.

Send corrections to : detlefeichler@googlemail.com, sanskrit@cheerful.com

The text is to be used for personal studies and research only.
Any use for commercial purpose is prohibited as a 'gentleman's' agreement.

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com
Last updated July 7, 2013
<http://sanskritdocuments.org>